

Amerikanske “guder fra Olympien” udsteder ordrer til krig og ødelæggelse; BRICS mobiliserer på vegne af menneskeheden

Ikke korrekturlæst

Den 20. maj (EIRNS) – Der er stadig stærkere beviser for sandheden i Helga Zepp-LaRouches advarsel om, at vi i øjeblikket, lever i den “største fare i menneskehedens historie”. Verden er klart opdelt i to diametralt modsatte kræfter. De kan beskrives på forskellig vis: De anglo-amerikanske oligarker, der forsøger at redde et bankerot finansielt system, som svømmer i en sump af ubetalelig gæld på ca. 2 trillioner dollars, kan lide at betegne splittelsen som “demokratierne mod autokratierne”.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede for nylig, at det i virkeligheden er de tidligere koloniherrer imod deres tidligere kolonier, selv om Rusland ikke hører til nogen af de to kategorier. På et møde mellem BRICS’ udenrigsministre torsdag den 19. maj blev situationen beskrevet på en noget anden måde: USA repræsenterer ikke udviklingslandenes interesser, sagde den kinesiske Udenrigsminister Wang Yi på mødet, “men BRICS er talerør for et stort antal udviklingslande, der repræsenterer 40 % af verdens befolkning og 20 % af det globale BNP. Sammenslutningen er derfor godt rustet til at repræsentere de nye vækstøkonomiers interesser.” Dette blev demonstreret ved deltagelsen i det tilknyttede møde i “BRICS PLUS” bestående af Argentina, Egypten, Indonesien, Kasakhstan, Nigeria, U.A.E., Saudi-Arabien, Senegal og Thailand.

I dette lys er det værd at gentage til orientering for den uddøende race af vestlige oligarker, der tordner om deres "regelbaserede orden", at ikke et eneste land i det globale syd har støttet det anglo-amerikanske sanktionsregime mod Rusland. De, der støtter dem, omfatter kun den engelsktalende union af "Five Eyes", deres aktiver i Europa, og i Asien udelukkende Sydkorea, Japan og Singapore – dvs. ingen afrikanske nationer, ingen ibero-amerikanske nationer og kun de tre nævnte asiatiske lande. Det Globale Syd er langt mere interesseret i Bælte- og Vej-Initiativets udviklingsorientering, end i det transatlantiske kartels forrykte ønske om global krig.

Dette kartel tror stadig, at disse såkaldte guder fra Olympen hersker over de menneskelige "untermenschen", som skal adlyde alle deres ordrer, og acceptere deres ord som sandhed. På et møde i FN's Sikkerhedsråd i denne uge om den globale fødevarekrise talte udenrigsminister Tony Blinken på vegne af disse falske guder og bemærkede måske ikke, at Olympen er ved at smuldre under hans fødder. Blinken gav Rusland, Rusland, Rusland, Rusland skylden for alle problemer i verden, som, ifølge ham, sulter verden, bruger sult som et redskab i krig mod menneskeheden, begår krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, blokerer Ukraines havne og så videre og så videre.

Den russiske ambassadør ved FN, Vassily Nebenzia, svarede imidlertid med en stærk dosis virkelighedssans og med den nødvendige ironi. Nebenzia kaldte Blinkens beskyldninger for "absolut bedrageriske". Faktisk, hævdede han, afslører USA's beslutsomhed med hensyn til at "knække ryggraden" i den russiske økonomi gennem sanktioner og proxy-krigen i Ukraine kun "jeres tvangsmæssige ønske om at skyde jer selv i benet – eller rettere begge ben", hvilket ødelægger de vestlige økonomier i et eskalerende tempo, "hvilket I bliver nødt til at forklare jeres skatteydere og vælgere". Han tilføjede: "I holder bogstaveligt talt hele udviklingsverdenen som gidsel og

driver den mod hungersnød. Uanset hvad I måtte sige, er det jer og kun jer, der kan ændre dette.”

Ambassadøren bemærker, at Rusland, der er pålagt 10.000 sanktioner, ikke desto mindre vil have en rekordhøst af hvede – 25 millioner tons, der er til rådighed for eksport fra den 1. august og frem til årets udgang gennem Novorossijsk-havnen, med en potentiel gødningseksport på 22 millioner tons. “Men hvis I ikke ønsker at ophæve de sanktioner, I har valgt at indføre, hvorfor giver I os så skylden for fødevarekrisen? Hvorfor skal de fattigste lande og regioner lide under jeres uansvarlige geopolitiske spil?”

Schiller Instituttet afholder to internationale møder i næste uge for at tage fat på det vanvittige i “Global NATO’s” provokationer mod Rusland og Kina, som truer med en nært forestående atomkonfrontation, der kan udslette menneskeheden.

Den svenske og danske afdeling af Schiller Instituttet, vil organisere et arrangement med titlen “Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke” onsdag den 25. maj.

Torsdag den 26. maj vil oberst Richard Black, den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, Helga Zepp-LaRouche og en eller flere europæiske pensionerede generaler tale: “Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig”.

Schiller

Instituttets

ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 19. maj 2022:

Dette er "det farligste øjeblik" i menneskehedens historie

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige strategiske dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det torsdag den 19. maj 2022.

Helga, det virker som om der dagligt lanceres yderligere en omfattende provokation mod Rusland, idet Biden-administrationen, medlemmer af begge partier i Kongressen, regeringerne i NATO-landene i Europa, alle bevæger sig tættere på at overskride endnu en rød streg, som er trukket af præsident Putin og hans sikkerhedsfolk. Denne uge begyndte med, at regeringerne i Finland og Sverige meddelte, at de havde til hensigt at tilslutte sig NATO. Hvordan reagerer Rusland på dette, og er man ikke klar over, at dette er et skridt i retning af at gå direkte imod de røde streger, som præsident Putin har fastlagt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de er fuldstændig ligeglade. Der er ingen trussel mod Sverige og Finland. Enhver, der tror at russerne er ved at rykke ind i disse lande, er helt hen i vejret. Dette er den sjette NATO-udvidelse mod øst. Vi skal huske, at Putin den 15. december havde krævet bindende retssikkerhedsgarantier af USA og NATO for, at NATO afstår fra kontinuerligt at bevæge sig østpå, at Ukraine ikke bliver medlem af NATO, og at der ingen offensive våbensystemer vil

blive placeret ved Ruslands grænse. Jeg mindes, at det var den tidligere chef for det italienske luftvåben, general Leonardo Tricarico (pensioneret), der netop erklærede, at denne sag med Finlands og Sveriges NATO-ansøgning er som at stikke en finger i øjet på Putin.

Jeg mener, at de forskellige russiske talsmænd allerede har sagt, at de vil træffe kompenserende foranstaltninger. De vil sandsynligvis placere nogle våbensystemer tæt på den finske og svenske grænse, eller noget tilsvarende, men det er yderligere en optrapning. Russernes reaktioner bliver mere barske, og de erkender i højere grad, hvordan situationen er. F.eks. erklærede lederen af det russiske sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, i hovedtræk, at grunden til at Rusland var nødt til at gennemføre det, de kalder en særlig militær operation i Ukraine, var, at NATO's fortsatte bevægelser mod øst, mod en omringning af Rusland, bragte den russiske stats eksistens i fare. Det er en formulering, som burde forurolige enhver i Vesten, for det er hvad viceudenrigsminister Alexander Grushko havde sagt i sidste måned, nemlig at det er den tilstand, hvor Rusland har en doktrin, som i henhold til dets egne regler tillader brug af atomvåben.

Nu tror jeg ikke, at Rusland vil bruge atomvåben, men det ligner den ene provokation efter den anden, og vi bør ikke blive overraskede, hvis det går helt galt på et tidspunkt meget snart, hvis vi ikke formår at mobilisere en modstand overfor dette. Men russerne har gjort det meget klart, at målet er at udrydde det russiske system, at foretage et fuldstændigt regimeskifte, at indføre et regime, som grundlæggende er kontrolleret af Vesten, og dette er naturligvis ikke acceptabelt for den russiske ledelse. Så dette er en helt forfærdelig provokation, og folk bør virkelig være foruroligede, for dette er vejen til katastrofe...

Se resten af interviewet på videoen.

General Tricarico: NATO-invitation til Sverige og Finland er “endnu en finger i Putins øje”

Den 17. maj 2022 (EIRNS) – Til det populære morgen-talkshow “Agorà” på det italienske nationale “TV Raitre” den 17. maj, udtalte den tidligere stabschef for det italienske luftvåben, Leonardo Tricarico, at NATO’s invitation til Sverige og Finland “er endnu en finger stukket i Putins øje”. Tricarico bifaldt, da en anden vært påpegede, at “vi leger med ilden”, og forklarede at medlemskab af de to lande, ikke opfylder et grundlæggende krav.

“NATO-traktaterne foreskriver, at ethvert land kan blive medlem af NATO, hvis det bidrager til sikkerheden i det nordatlantiske område. Jeg mener ikke, at Sveriges og Finlands medlemskab bidrager til sikkerheden. Rusland udgør i sin nuværende svækkede tilstand ikke en trussel for disse lande. Det største offer [for et NATO-medlemskab] er forhandlingerne.”

Ifølge Tricarico er det i øjeblikket vanskeligt at opnå en egentlig fred, men en våbenhvile er realistisk. En våbenhvile vil gøre det muligt at indlede forhandlinger og eventuelt opnå en fælles aftale om beskyttelse af russiske etniske grupper.

Adspurgt om en vurdering af situationen på slagmarken oplyste Tricarico, at der er tale om et dødvande. Det er som to bokkere efter den første runde. Adspurgt om truslen om en atomkrig sagde han, at “den har været der bag kulisserne siden det indledende tidspunkt”, men truslen om en cyberkrig er mere

ødelæggende end en atomkrig, forklarede han, fordi et alvorligt cyberangreb kan få hele et lands infrastruktur til at bryde sammen. Han nævnte dette som svar på mindre cyberangreb mod italienske regeringsinstitutioner, som tilsyneladende er blevet udført af en "russisk" gruppe ved navn Killnet i den seneste periode.

General Leonardo Tricarico, tidligere stabschef for det italienske luftvåben, opponerer dagligt mod den optrapning i Ukraine, der drives af EU, NATO, USA og Storbritannien. I et nyligt interview med fanpage.it erklærede han:

"Politikerne har mistet forstanden; den eneste, der opfordrer til fred, er paven, og EU bør droppe det strategiske kompas og den vanvittige idé om at vinde krigen i Ukraine.

"Forhandlingernes sammenbrud efter den såkaldte Bucha-massakre viser, at mange mennesker har mistet deres dømmekraft, og nogle af dem har mistet forstanden... Jeg henviser til de aktører, der kunne og burde være de første til at fremme seriøse og strukturerede fredsforhandlinger, især USA, NATO, Polen og de baltiske lande. De burde forsøge at henvende sig til Zelensky, gøre ham mere modtagelig og smidig, men i stedet opildner, tilskynder og bevæbner de ham."

Tricarico fortsatte:

"Det er rimeligt at hjælpe de svageste i den ukrainske konflikt ... men det bør ikke være et alternativ til at indlede fredsforhandlinger. Man tror ofte, at de to ting er modsatrettede, skønt de i stedet er absolut forenelige: Zelensky skal have mulighed for at forhandle fra en værdig position. Problemet er, at USA og NATO bevæbner Ukraine for at gå til grunde i krigen, og ikke for at stå stærkere i en forhandling med Moskva."

POLITISK ORIENTERING den 17. maj 2022: Meld dig til vores sikkerheds videokonference fra Danmark og Sverige den 25. maj kl. 13.30-16.30

Med formand Tom Gillesberg.

Videokonference invitation:

**Invitation til at deltage i et gratis internationalt
onlineseminar arrangeret af**

Schiller Institutet i Danmark og Sverige:

Vi behøver en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

for alle nationer,

ikke en styrkelse af geopolitiske blokke

Schiller Institutet anbefaler:

***NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse
af EU's forsvarsforbehold***

NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO

Dato: Onsdag den 25. maj 2022

Tid: 13:30-16:30 dansk tid (CEST)

Online via Zoom

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Tilmeldelse kan ske til si@schillerinstitut.dk, +45 53 57 00 51

På seminaret hos Schiller Instituttet vil følgende emner blive drøftet:

* Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?

* Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.

* Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Program:

* **Verden har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.**

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident.

* **Baggrunden for krigen mellem Ukraine-NATO og Rusland.**

Jens Jørgen Nielsen, uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for det dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger

om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

*** Hvorfor vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur?**

Jan Øberg, ph.d., freds- og fremtidsforsker og kunstfotograf, ph.d. i sociologi, gæsteprofessor i freds- og konfliktstudier i Japan, Spanien, Østrig og Schweiz, medstifter og direktør for det uafhængige TFF, Transnational Foundation for Peace and Future Research, i Lund, Sverige, og forfatter.

*** Den kinesiske præsident Xi Jinpings forslag af 21. april 2022 om en ny international sikkerhedsarkitektur.**

Professor Li Xing, ph.d., professor i udvikling og internationale relationer ved Institut for Politik og Samfund, Det Humanistiske og Samfundsvidenskabelige Fakultet, Aalborg Universitet, og forfatter.

*** Hvorfor Danmark bør afstå fra et intensiveret geopolitisk militært engagement.**

Tom Gillesberg, formand, Schiller Institutet i Danmark

*** Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO.**

Ulf Sandmark, formand, Schiller Institutet i Sverige

Information: si@schillerinstitut.dk. +45 53 57 00 51

Som baggrund er her uddrag af en tale, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og præsidenten for Schiller Institutet, holdt på en online-konference med unge den 7. maj 2022. Hele talen kan læses nedenunder.

“Vi faktisk befinder os i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb... Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere end på højdepunktet af Den kolde Krig...

Så vi er et hårsbred fra den menneskelige civilisations udslettelse... Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt. Men hele denne krise handler ikke om Ukraine. Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en “regelbaseret orden”, hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i FN-pagten?...

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man

gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter...

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Institutet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted, men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted."

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det hele startede i forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt..."

[Nationer med] 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suverænitet, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem...

Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse...

Vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termonuklear fusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden."

Vi håber inderligt, at du vil have mulighed for at deltage i denne vigtige begivenhed, og at du vil dele denne invitation og opfordre andre mennesker til at deltage.

Hjemmesider:

Danish: Schiller Instituttet

Swedish: Schillerinstitutet

English: The Schiller Institute | A New Paradigm for the Survival of Civilization

Anti-NATO-demonstranter mobiliseret for at forhindre større atomkrise i Norden

Stockholm, 15. maj 2022 (EIRNS) – Ulf Sandmark, formand for Schiller Institutet i Sverige, talte til en demonstration lørdag den 14. maj i Stockholm, arrangeret af den svenske Anti-NATO-Bevægelse og andre venstrefløjsgrupper. Med omkring 500 tilhørere gik Sandmark kraftfuldt i rette med de svenske partiers vanvid om at støtte en hastebehandling af en beslutning i næste uge for at ansøge om medlemskab af NATO: “Ønsker de, at Sverige skal blive trukket ind i en krig med Rusland?” Ligesom Ukraine er gået ind i en total krig med Rusland på grund af NATO’s udvidelsespolitik, ønsker de svenske pro-NATO-partier så yderligere optrapning mod Rusland ved at udvide NATO yderligere”, udtalte han.

Han pegede på den næsten ukendte kendsgerning i Sverige, at amerikanske strategiske bombefly af typen B-52 som allerede eskorteres over svensk territorium og er i stand til at transportere 12 Tomahawk-krydsermissiler, der på få minutter kan udrydde 12 russiske byer, først og fremmest Sankt Petersborg. De svenske NATO-partier tillader også NATO at komme tæt på de russiske atomubåde, hvilket truer med at flytte hele den nukleare balance, og desuden at nægte Rusland adgang til Østersøen med et anti-adgangsomsråde-afvisningssystem A2/AD. “Det er en vanvittig nuklear provokation, der kan udløse en ny Cuba-krise”, anførte han.

“Optrapningen i vores del af verden må dæmpes med diplomati og en fredsaftale mellem Rusland og Ukraine, efterfulgt af en international konference om en ny arkitektur for sikkerhed og

udvikling for alle nationer.”

Hvis NATO-ansøgningen ikke standses af en betydelig opposition internt i det regerende Socialdemokratiske Parti på deres udvidede bestyrelsesmøde søndag den 15. maj, må kampen fortsætte gennem hele valgkampen frem til september. Der kan ske store forskydninger i de svenske vælgergrupper, da der er tre partier imod NATO, og denne modstand vil være sammenfaldende med vreden over leveomkostningerne, som forværres af sanktionerne, advarede Sandmark.

Sverige og Finland kan i sidste ende blive reddet på katastrofens yderste rand, da der nu er røster i NATO-medlemsstaterne, som er imod at tillade et medlemskab af Sverige og Finland og dermed bringe dem ind i en unødvendig nordeuropæisk atomkrise. Men, konkluderede han, “lad os tage vores skæbne i vores egne hænder og gennemtvinge Venstrepartiets opfordring til en folkeafstemning for at afgøre vores egen skæbne”.

Der blev uddelt mange foldere til Schiller Institutters kommende danske og svenske webinar den 25. maj.

[Flash: Socialdemokraterne ignorerede denne advarsel i dag og stemte for at støtte medlemskab af NATO, mens Finlands præsident, Sauli Niinistö, gjorde det officielt, at Finland vil ansøge om medlemskab af NATO].

Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur, International Ungdomskonference med Helga Zepp-LaRouche

Den 7. maj 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche var i dag vært for en konference for unge fra mindst 23 nationer med temaet: “Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur”. Zepp-LaRouche præsenterede et barsk billede af den nuværende krise med omfattende hungersnød, økonomisk sammenbrud og den tiltagende fare for atomkrig, og hun fremførte, at dette måske er det øjeblik med den største fare for menneskeheden i hele historien, og at verdens ungdom må stå sammen for at skabe den fremtid de ønsker, ellers er der måske slet ingen fremtid.

Hun påpegede, at den falske opdeling af verden i “demokratier vs. autokratier” dækker over, at den virkelige opdeling er mellem de tidligere kolonimagter over for deres tidligere kolonier, der pålægger udviklingslandene krige med regimeskift, nedskæringer og sult, samtidig med at de åbent og pralende erklærer deres hensigt om at ødelægge Rusland og Kina for at forhindre “Bælte & Vej”-tilgangen til at befri det globale syd fra fattigdom gennem udvikling af infrastruktur og moderne landbrugsindustrielle stater.

De over 100 unge fra alle kontinenter diskuterede med begejstring det nødvendige samarbejde og den optimisme, der er nødvendig for at imødegå denne eksistentielle udfordring. Spørgsmål om polariseringen af befolkningerne rundt om i

verden på grund af religion, etnicitet, politiske ideologier m.m. blev besvaret af Zepp-LaRouche med det universelle princip om "Modsætningernes Sammenfald" af Nikolaus af Cusa, der søger at finde de højere principper, som vedrører menneskehedens fælles mål.

Der var 23 lande repræsenteret: Yemen, Sydafrika, Uganda, Zimbabwe, Tanzania, Nigeria, Ghana, Haiti, Venezuela, Mexico, Brasilien, Peru, Colombia, Spanien, Tyskland, Italien, Danmark, Frankrig, Storbritannien, Pakistan, Canada, USA og Australien. Konferencen vakte stor begejstring hos alle deltagerne over, at denne mobilisering var både afgørende og potentielt effektiv til at ændre historiens gang på et tidspunkt, hvor historien er under omvæltning.

Zepp-LaRouche annoncerede en ny international konference i Schiller Instituttet, der skal finde sted inden for få uger i samarbejde med andre institutioner i Asien med mere.

Hovedtalen til ungdomsmøde, lørdag den 7. maj 2022

Helga Zepp-LaRouche: Velkommen. Jeg vil gerne byde jer velkommen, hvor end I måtte være. Det er en sand glæde at have unge mennesker samlet, for situationen i verden er helt forfærdelig, og mange mennesker er bekymrede, for hvad det hele skal føre til? Er der en vej ud? Er der håb for fremtiden?

Jeg vil gerne påpege, at vi faktisk befinder os i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb. Men det bliver ikke den historiske materialisme eller den dialektiske materialisme eller nogle objektive historielove, der vil være afgørende. Jeg tror, at 90 % eller deromkring af hvad der vil ske, vil afhænge af, om der er nok modige mennesker, som yder deres individuelle indsats for at gøre en forskel.

Så formålet med denne opfordring er at iværksætte et internationalt netværk, et partnerskab, især blandt unge mennesker, for at kæmpe for fred, for at kæmpe imod krigen,

men det kan kun lade sig gøre, hvis vi skaber en bedre verden og en fredsorden, som gør det muligt for hver enkelt nation på denne planet ikke blot at overleve, men også at blomstre. Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere end på højdepunktet af Den kolde Krig, og for dem af jer, der har studeret historien en smule, var det Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen havde placeret atommissiler på Cuba. Det var virkelig et spørgsmål om minutter og timer, hvordan dette ville blive afgjort, og vi var meget tæt på den tredje verdenskrig. Men denne gang er det meget farligere end det: Det er der adskillige personers ekspertudtalelser om.

Så vi er et hårsbred fra den menneskelige civilisations udslettelse. I modsætning til andre perioder, hvor vi var i en sådan fare, som i begyndelsen af 1980'erne, da der var den såkaldte mellemdistance-missilkrise i Europa, mellem SS-20 og Pershing 20, var der hundredtusinder af mennesker på gaden, der advarede om Tredje Verdenskrig, mens den såkaldte fredsbevægelse i dag, hvis den findes, er meget lille, og for

det meste vildledt, da de alle siger, at det er Putins onde gerninger, der er ansvarlige for situationen, og det vil jeg komme ind på om lidt.

Jeg går ud fra, at de fleste af jer i denne samtale er unge; det betyder, at I sandsynligvis er et sted mellem 20 og 35 år gamle, og under normale forhold ville I have omkring 50-75 år foran jer. Under alle omstændigheder, med eller uden krigsfare, er det meget vigtigt, at I udvikler et perspektiv for, hvilken slags verden I ønsker at leve i: Det bør I tænke over, for ellers vil andre bestemme det for jer. Eller mere præcist, i dette tilfælde skal I være sikker på, at der findes en verden, hvor I vil kunne leve. Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt.

Men hele denne krise handler ikke om Ukraine. Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en "regelbaseret orden", hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i FN-pagten?

Der er folk, som Tysklands nuværende udenrigsminister Annalena Baerbock, der siger, at vi skal sende flere tunge våben til Ukraine, selv om der er risiko for atomkrig. Vi kan ikke udelukke noget som helst.

Lad os nu se på, hvad risikoen egentlig indebærer. I januar i år var der en militærøvelse, som blev kaldt "Global Lightning", som var forestillingen om, at man har en langvarig hybridkrig mellem konventionelle styrker og atomstyrker. Det er jo latterligt. Tanken om at have dage og måske endda uger med krig, hvor man kaster et par atombomber, så går man over til rumkrig, cyberkrig og så kommer man tilbage til konventionel krig – det er fuldstændig vanvittigt, og det vil

ikke finde sted.

Der er nu tiltagende diskussion, hvor folk lystigt udtaler, "Nytten af små atomvåben er meget god, for hvis den ene eller den anden side taber i en konventionel krig, vil de svare igen med taktiske atomvåben". Men der er nogle få virkelige eksperter i atomvåben, som Ted Postol, en tidligere MIT-professor, der har det synspunkt, som nu også udtrykkes i en interessant video, for et par dage siden, af oberst Powells tidligere kabinetschef, oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), og alle disse mennesker tilkendegiver, at sådan noget som en "begrænset atomkrig" ikke eksisterer, men at når man først bruger et enkelt atomvåben, så er det slut med det hele: Hele verdens arsenal vil blive affyret. I bør vide, og ved sikkert også, at det er et meget stort antal. USA har 5.428 atommissiler; Rusland har 5.977; Kina har mindre, 350; Frankrig, 290; Storbritannien, 225; Pakistan, 165; Indien, 160; Israel, 90; Nordkorea, 20.

Hvis man affyrer alt dette, vil der ske følgende. Ifølge Ted Postol vil der blive skabt en brandmur omkring hvert eneste af disse missiler, hvis temperatur vil svare til Solens centrum, hvilket vil forvandle alt til mindre end aske. Der vil være fem gange så varmt som Solens centrum: 100 millioner grader Kelvin. Effekten af detonationen i en eksplosion i byerne, siger han, overgår fantasiens kraft, alt hvad selv han kan forestille sig. Han vælger de ord til at beskrive det, til at advare om konsekvenserne: Et enkelt atomvåben af denne type ville sætte en automatisk reaktion i gang. Hvis et enkelt atomvåben f.eks. rammer en by, vil det ødelægge et område med en radius på 5-8 km, hvilket svarer til ca. 200 km². Lad os antage, at hvis kun 20 % af de amerikanske ICBM'er bruges til at ødelægge de russiske landbaserede ICBM'er, så har man stadig 80 % til andre mål i Rusland, Kina, Europa – og omvendt naturligvis russiske ICBM'er mod amerikanske og øvrige mål.

Folk i Afrika og Latinamerika skal ikke tro, at det ikke vil påvirke dem, fordi de umiddelbare mål ikke er i deres områder,

for der vil være nukleart nedfald. Ifølge Postol vil følgende ske: Fordi det russiske luftforsvarssystem er mindre sofistikeret end USA's og NATO's, har Ruslands militære ledelse indført en automatiseret reaktionsmekanisme, så hvis den russiske ledelse bliver dræbt i et overraskende førsteangreb med atomvåben fra Vestens side, har de indført noget, der kaldes en "dommedagsmaskine", som er en automatisk affyring af praktisk talt hele det arsenal, de har. Det har gjort situationen endnu mere farlig.

Selv en fejlvurdering af situationen eller et uheld kan udløse en atomkrig, og der er mange mennesker, som f.eks. International Physicians for the Prevention of Nuclear War (Internationale Læger til Forebyggelse af Atomkrig), der har advaret imod dette. Hvis denne hændelse skulle ske, ville man få en atomvinter, og chancen for, at alt liv på jorden ville dø, er meget sandsynlig.

Vi sidder altså på en krudttønde. For et år siden, den 20. februar 2021, gav chefen for USA's strategiske kommando (Stratcom) Adm. Charles Richard, Pentagon besked om, at ændre sandsynligheden for atomkrig fra "ikke sandsynlig" til "meget sandsynlig". Daniel Ellsberg, som er den berømte whistleblower, der offentliggjorde Pentagon Papers, udtaler, at det ikke kun er Ukraine, men at dette også kunne udløses, hvis det kommer til en konventionel krig om Taiwan, i tilfælde af at Taiwan bliver presset til at tro, at de kan erklære uafhængighed, og det ville komme til en krig mellem USA og Kina, som USA ville tabe (af en række årsager), så ville det komme til brug af atomvåben. Ellsberg bad whistleblowers træde frem og fortælle, hvad der faktisk er den interne debat i militæret om brugen af atomvåben.

Tro mig, jeg ønsker ikke at skræmme jer. Nogle vil måske hævde, at yngre mennesker ikke er interesserede i strategiske spørgsmål; det er ikke ligefrem sådan, man får folk mobiliseret, hvis man ønsker at give unge mennesker et perspektiv. Men jeg ville ikke være ærlig, for det skræmmende

er ikke kun, at vi sandsynligvis befinder os på det farligste punkt, der nogensinde har eksisteret i menneskehedens historie, men det, der skræmmer mig endnu mere, er, at langt størstedelen af verdens befolkning enten ikke ved det, eller også er de ligeglade. Jeg tror, at hvis de virkelig vidste det, ville de bekymre sig, men medierne fortæller dem ikke sandheden.

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter.

Den vestlige fortælling lige nu, er, at Putin er aggressoren. De bruger ord, som er utrolige. De siger: "Putin er en krigsforbryder" osv. Fortællingen – i krigstider siger folk, at sandheden er det første offer, men fortællingen er sådan, at hvis man bare nævner, i det mindste i Tyskland eller USA, at krigen ikke startede den 24. februar (som er den dag, hvor Rusland rykkede ind i Ukraine), så bliver man allerede kaldt "Putin-agent", "et instrument for russisk propaganda" osv. Men der er naturligvis en forhistorie, og jeg vil ikke komme ind på den i detaljer, men jeg vil gerne henvise til den for dem af jer, der faktisk ønsker at forstå, hvad der skete.

Bare for at nævne den meget kort: Det hele startede i forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst. Nu benægtes det, at han sagde dette, og i dag siger de, at det aldrig blev lovet. Men der findes historiske dokumenter, faktiske dokumenter og øjenvidner, som absolut bekræfter, at situationen var sådan, at det blev gjort klart, at NATO ikke ville bevæge sig mod øst. Da Warszawapagten blev opløst og

Sovjetunionen gik i opløsning, mistede NATO i virkeligheden sin eksistensberettigelse, fordi Rusland ikke udgjorde nogen trussel. Allerede i Gorbatsjovs tid, i de sidste år, var der ingen, der troede, at Sovjetunionen ville udgøre en trussel. Men på det tidspunkt besluttede visse kræfter, de neokonservative og briterne, at bruge Sovjetunionens sammenbrud til at skabe en unipolær verden, og hele 1990'erne var præget af idéen om, at reducere Rusland til et råstofproducerende tredje verdensland. Til dette formål anvendte de den neoliberale politik med "chokterapi"-økonomi, som reducerede den russiske økonomi med 30 % i perioden 1991-1994. Den russiske økonom Sergei Glazjev har skrevet en bog om det, som man kan læse, hvis man ønsker at studere det. Den hedder "Folkedrab": Rusland og den nye verdensorden.

Bill Clinton forsvarede for nylig, at han tog initiativ til, eller at han gik med til, NATO's udvidelse mod øst i 1990'erne. Det, der fulgte, var en hel række regimeskift, en farverevolution; Tony Blair, den tidligere premierminister i Storbritannien, erklærede i 1999 afslutningen på den westfalske orden fra Den Westfalske Fred i 1648, ideen om, at suveræniteten er en hovedværdi, og den blev erstattet af den såkaldte "ansvar for at beskytte" og humanitære krige. Det førte til krigen i Afghanistan i 2001 efter den 11. september 2001, krig baseret på løgne som i 2003 i Irak, hvor Saddam Hussein angiveligt havde masseødelæggelsesvåben, hvilket var en åbenlys løgn fra Tony Blairs side, mordet på Qaddafi i 2011 og forsøget på at vælte Assad i Syrien. Efter farverevolutionen i 2004 i Ukraine kom Maidan-kuppet i Ukraine i 2014, som uden tvivl blev udført med hjælp fra nazistiske netværk, men det blev styret af Vesten. Victoria Nuland pralede med, at Udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars på denne indsats!

Derefter havde man otte års kampe fra den ukrainske hær side mod den russiske befolkning i Donbass, som aldrig blev omtalt i Vestens medier. Under alle omstændigheder er slutresultatet

af dette, at "ikke en tomme mod øst" for NATO i virkeligheden var 1.000 km mod øst, og Rusland følte sig mere og mere omringet. I modsætning til, hvad der bliver sagt nu, var der mange krænkelser, hvor NATO-fly fløj inden for 24 km fra den russiske grænse og endda øvede atomkrig.

I december 2021, så sent som sidste år, bad Putin den 15. december om sikkerhedsgarantier fra NATO og USA om, at Ukraine ikke ville blive medlem af NATO, for hvis Ukraine bliver en del af NATO, så er varslingsperioden fra den ukrainsk-russiske grænse til Moskva kun 3-5 minutter, hvilket gør det praktisk talt uforsvarligt. NATO og USA gav aldrig Putin et svar, og den schweiziske militæranalytiker Jacques Baud påpegede blandt mange andre, at krigen ikke startede den 24. februar, men den 17. februar, fordi der var en optrapning af angrebene fra den ukrainske hær, som var opstillet ved grænsen til Donbass, og var tegn på en 30 gange øget militærindsats fra ukrainerne mod Donbass-regionen. Så det var der, Putin besluttede at indlede krigen, den såkaldte "begrænsede militære operation".

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Instituttet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted, men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt. Han tilføjede, at den amerikanske forsvarsminister, general Austin, netop har været i Kiev, hvor han udtrykkeligt fastslog, at USA ønsker at se Rusland svækket i en sådan grad, at det ikke længere kan gøre det, som det gjorde mod Ukraine. Kujat siger: "Denne strategiske nytænkning, hvis den overhovedet er en sådan, gør

en forhandlingsløsning endnu mere presserende.” Jeg finder det yderst interessant, at han siger, “hvis det overhovedet er sådan”, nemlig en ændring af strategien.

Men det var det ikke. For i 2019 sponsorerede den amerikanske hær et studie hos Rand Corp. på 345 sider, som var hemmeligstemplet al den tid, men et resumé blev offentliggjort i april, som beskrev projektet, hvordan man besejrer Rusland ved at skabe større udfordringer end landet kan magte, og det er det nøjagtige manuskript for det, der skete i de seneste år og særligt de sidste tre år. Hvordan man får Rusland til at blive overbebyrdet militært og økonomisk, hvilket får regimet til at miste international prestige, og lægge så meget pres på det økonomiske system gennem sanktioner og skrotning af olie- og gasrørledninger, for at ødelægge Nord Stream 2, den berømte kamp omkring den rørledning, der går under Østersøen fra Rusland til Tyskland; at begrænse de olie- og gasindtægter, der kommer ind i Rusland, ved nu at presse europæerne til at erklære en embargo mod Rusland og samtidig sige, at det ukrainske militær allerede er ved at forbløde Rusland i Donbass-regionen, og at vi derfor må skaffe mere amerikansk udstyr; vi må afbryde alle Ruslands forbindelser med Europa. Den berømte amerikanske strateg George Freeman havde i en berømt tale i 2015 i Chicago sagt, at USA's vigtigste strategiske mål er at bryde forholdet mellem Rusland og Tyskland, fordi russiske råstoffer og arbejdskraft og tysk kapital og videnskabelig viden tilsammen er det eneste, der kan true USA. Så det er det strategiske mål at bryde dette forhold. Det er det, der er sket lige nu.

Ideen er at sende mere dødbringende hjælp til Ukraine, øge sanktionerne, øge den russiske hjerneflugt, ifølge Randundersøgelsen, stadig have et regimeskifte i Hviderusland, en farverevolution – I husker, at dette skete efter valget i august 2020 – udnytte spændingerne i Sydkaukasus og Centralasien – I husker urolighederne i januar i Kasakhstan, som blev nedkæmpet på grund af Ruslands resolute indsats; øge

NATO-øvelserne i Europa, alle disse enorme manøvrer, som fandt sted i de foregående mange år; trække sig ud af INF-traktaten, hvilket skete i 2019. Husk ligeledes, hvor mange politikere der i den seneste tid har sagt, at målet er at nedbryde den russiske økonomi, knuse Putin, knuse det russiske system – dette blev sagt af den franske finansminister Le Maire og af embedsmænd fra Det Hvide Hus. Alt dette fremgik af Rand Corp-undersøgelsen, og det var det, der udspillede sig i virkeligheden.

Tror I, at russerne ikke kendte til Rand-undersøgelsen? At de ikke har fulgt alle disse tiltag, der er rettet mod dem?

Såvel Rusland som Kina har for længe siden offentligt tilkendegivet, at de betragter sanktioner som en form for krigsførelse, eller farverevolution som en form for krig. Det er årsagen til, at Kina og mange lande i det globale syd ikke tilslutter sig Vestens fordømmelse af Rusland. Kina ved præcis, at hovedårsagen til angrebet på Rusland er at fjerne en flanke, før man går efter Kina.

Den russiske økonom Glazjev har lavet en analyse, som er meget konkret. Jeg citerer: "At nedslide de russiske væbnede styrker i en krig med militante soldater fra Ukraines væbnede styrker, der er veluddannede og kontrolleres direkte af Pentagon, som er sammensat efter det nazistiske udsyn; officerer udpeget af den amerikanske og britiske efterretningstjeneste; at gøre Ukraines befolkning til zombier, der er inficeret af russofobi; parallelt hermed at vende verdenssamfundet mod Rusland og rejse anklager om krigsforbrydelser og folkedrab mod dets ledelse; på dette grundlag at konfiskere Ruslands udenlandske valuta som aktiver og indføre totale sanktioner mod landet, hvilket forårsager den størst mulige skade. Denne fase er faktisk afsluttet." Sådan bliver han ved, og jeg ønsker ikke at citere. Vi kan give jer de nøjagtige artikler, hvor han beskriver alt dette.

Glazjev er også meget afklaret med, at det ikke vil fungere,

fordi forskellen mellem de to systemer er, at det russisk-kinesiske system har til formål at forbedre det fælles bedste, mens det vestlige system i øjeblikket i virkeligheden har til formål at beskytte en lille elites privilegier.

Som I ved, blev Ruslands aktiver på 300 mia. dollars for nylig konfiskeret, og EU har nu iværksat den sjette sanktionsrunde. Alle disse anti-russiske sanktioner styrkede ikke, men underminerede tværtimod, USA's og EU's globale dominans, fordi resten af verden begyndte at behandle disse to med mistillid og ængstelse. De fremskyndede faktisk overgangen til en ny økonomisk verdensorden og forskydningen af verdensøkonomiens centrum til Sydøstasien.

I et nyligt offentliggjort strategisk dokument fra USA, kaldet National Defense Strategy 2022, nævner de Kina som den største modstander og trussel mod USA. Hvad er situationen? De fleste mennesker ved, at Kina i de sidste 40 år har skabt det mest omfattende økonomiske mirakel: De har løftet 850 millioner af deres egen befolkning ud af fattigdom, og de har været i stand til inden udgangen af 2021 at gøre en ende på den ekstreme fattigdom i Kina. I de sidste ni år har de udviklet den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som er påbegyndt at omdanne mange udviklingslande fra underudvikling og fattigdom. Derfor har vi i den nuværende situation netop nu en strategisk omlægning uden fortilfælde: Vi har et strategisk partnerskab mellem Rusland og Kina, som nu også deles af Indien, som nægter at blive trukket ind i en anti-Rusland-alliance og en anti-Kina-alliance med Quad-landene, Sydafrika, som klart har nægtet at fordømme Rusland, og Nigeria ligeledes. Indonesien nægter at undlade at invitere Putin til det kommende G20-topmøde i november på Bali. Brasilien, selv med sin nuværende regering under præsident Jair Bolsonaro, angriber ikke Rusland, og hvis Lula da Silva vinder det næste valg, hvilket er meget sandsynligt, vil BRICS igen komme til at fungere. ASEAN-landene er ikke enige i fordømmelsen mod Rusland. Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) naturligvis ikke. Den

Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Regional sammenslutning af økonomisk partnerskab (RECEP), som omfatter 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suverænitet, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem. Disse principper, som blev udviklet af Mahatma Gandhi, den indiske premierminister Jawaharlal Nehru og Josip Broz Tito, den daværende præsident for Jugoslavien, blev udfærdiget af Tito og Nehru i en fælles erklæring den 22. december 1954, og de sagde: "Politikken om ikke at alliere sig med blokke ... repræsenterer ikke 'neutralitet' eller 'neutralisme'; den repræsenterer heller ikke passivitet, som det sommetider hævdes. Den repræsenterer den positive, aktive og konstruktive politik, der som sit mål har kollektiv fred som grundlag for kollektiv sikkerhed."

I dag er kløften ikke mellem demokratier og autokratier, som de vestlige medier fremfører, men den er meget klart mellem de tidligere og nuværende kolonimagter og de tidligere koloniserede lande, det globale syd, som repræsenterer mere end 80 % af verdens befolkning, og disse mere end 80 % er blevet fuldstændig udelukket fra de politiske beslutninger. Gabriel Valdes, der var Chiles udenrigsminister i 1960'erne, har fortalt, at Kissinger sagde til ham i juni 1969: "Der kan ikke komme noget vigtigt fra Syd". Der er aldrig blevet skabt historie i syd. Historiens akse starter i Moskva, går til Bonn" – som var Tysklands hovedstad på det tidspunkt – "går over til Washington og derefter til Tokyo". Hvad der sker i Syd er uden betydning."

Jeg ved, at det er og har været holdningen hos det absolutte

flertal af det etablerede samfund i USA og Europa. Jeg ved det fra min egen erfaring fra 50 års politisk arbejde.

Som en konsekvens af alt det, jeg lige har berørt, er der en absolut massiv reaktion på sanktioneerne mod Rusland, sanktioner, som tidligere blev indført mod Venezuela, Iran, Irak, Afghanistan, Afghanistan, Yemen og Syrien, og resultatet er, at alle disse lande går sammen om at skabe et nyt finanssystem med Rusland, Kina og Indien som kerne.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev allerede i juli 2000 et yderst vigtigt dokument, som jeg kun kan anbefale enhver af jer at læse og studere, og hvis titel er: "Om en kurv bestående af råstoffer: Handel uden valuta". (https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf) Hvis I studerer dette dokument, vil I opdage, at der er mange konceptuelle ligheder med det, der sker i dag mellem Rusland og Kina, især fordi jeg mener, at hans idéer er blevet formidlet af os i to årtier, og jeg mener, at det, der sker lige nu, viser alle kendetegn ved hans idéer.

Han advarede i 2000 om, at vi allerede dengang var på randen af en demografisk katastrofe, og den demografiske katastrofe har vi nu! FN har udsendt advarsler om, at 1,7 milliarder mennesker på grund af sanktioneerne og pandemien er i fare for hungersnød og sult. Derfor er det mest nødvendige lige nu, at der dannes et globalt partnerskab mellem landene i det globale syd, Rusland og Kina, og at der straks indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, som i udviklingslandene tager form af kapitalkontrol, og at den spekulative del af det finansielle system afskaffes. Der skal indføres et nyt system, hvor hvert land har en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, som tilfældigvis var den første amerikanske finansminister i den unge amerikanske republik, hvilket er præcis, hvad Kina er ved at gøre – Kina er meget tættere på Det amerikanske System for økonomi, end folk er klar over. Som min mand sagde, sker det enten på en ordentlig og frivillig

måde, eller også vil chokbølger af finansielt kaos fremtvinge en sådan reorganisering.

Hans advarsler i 2000 blev tydeligvis ignoreret, så det skete ikke på en velordnet måde, men nu er sanktionerne mod Rusland katalysator for ændringer i denne retning.

Nu henviser LaRouche i sine dokumenter til det, der er nødvendigt, nemlig en kreditpolitik, som blev brugt i de perioder, hvor økonomien i Europa og USA gik godt, egentlige vækstperioder. Det var i perioden mellem 1945 og 1965; det var dengang John F. Kennedy besluttede den økonomiske politik, Charles de Gaulle i Frankrig, eller Konrad Adenauer i Tyskland; det er i bund og grund det, som en berømt tysk økonom, Dr. Wilhelm Lautenbach, foreslog List-forbundet i 1931. Det var et forslag, som var helt i tråd med det, som Franklin D. Roosevelt gennemførte med New Deal i USA, nemlig at ethvert land har ret til at udstede kreditter med henblik på at sætte gang i økonomien, så længe disse kreditter udstedes efter meget klare kriterier for fysisk økonomi. De skal have til formål at øge arbejdsproduktiviteten og den industrielle kapacitet, og hvis dette sker, er kreditudstedelser ikke inflationsfremmende, fordi de skaber reel velstand. Man er absolut nødt til at indføre faste valutakurser og derefter udstede langsigtede kreditter med en rente på højst 1-2 %, og målet for at afgøre, om investeringerne er rigtige eller forkerte, er spørgsmålet om, hvorvidt en sådan investering vil føre til en stigning i den potentielle relative befolkningstæthed. For at bruge et andet udtryk, vil det føre til en stigning i antallet af mennesker, der kan forsørges af denne økonomi, eller fører det til en reduktion af befolkningstætheden?

Vi befinder os lige nu i en epokegørende forandring, måske større end nogensinde før i historien. Præsident Xi Jinping siger, at der er tale om ændringer, som kun sker én gang hvert hundrede år. Derfor er vi nødt til at have en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter alle verdens

landes interesser. Ikke kun den eurasiske arkitektur, for hvis man lader USA stå udenfor, er faren for, at det vil udløse en krig, stadig meget stor. Jeg ved, at der er mange mennesker, der gerne vil sige: "Lad os bare gøre vores egne ting og slippe af med USA, og så klarer vi os alle sammen fint. Jeg tvivler dog på, at det vil fungere. Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse.

Det er det, som denne opfordring handler om. Vi har brug for, at unge i verden tager initiativ til at starte en diskussion om dette, for vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termionuklear fusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden.

Vi befinder os i en sådan overgang, og det er det, vi bør diskutere.

Kina offentliggør "Faktapapir om National Endowment for Democracy, NED"

Den 7. maj 2022 (EIRNS) – I et tiltag, der har til hensigt at slå "mange fluer med ét smæk", har den kinesiske regering udgivet et "Faktapapir om National Endowment for Democracy". "Faktapapiret" beskriver, hvordan CIA's operationer for at underminere udenlandske regeringer under Den kolde Krig blev omdannet til denne offentlige-private mekanisme, der betegnes som en "NGO", med henblik på at blande sig i andre landes interne anliggender og forme disse landes politik, for at bringe dem på linje med USA's geopolitiske mål.

Derefter gennemgås land efter land for at dokumentere NED's operationer, med henblik på at opildne til farverevolutioner og vælte folkevalgte regeringer, der ikke var i samklang med USA. Der er bl.a. en gennemgang af NED's operationer i Polen (Solidarnosc), Georgien, Rusland, Ukraine, Hviderusland, Kirgisistan, Serbien og Mongoliet samt lande i Latinamerika, Bolivia, Nicaragua, Cuba, Venezuela og Afrika, Libyen, Uganda og Sudan, samt Thailand i Sydøstasien.

Faktapapiret gennemgår også de omfattende operationer, som NED har gennemført mod Kina, herunder deres kampagner for Hongkongs uafhængighed, Tibets uafhængighed og "folkemord" og "menneskerettighedskrav" i Xinjiang. Det beskriver også NED's operationer sammen med Taiwan. I stedet for at behandle disse spørgsmål enkeltvis, baggrunden for situationen i Ukraine eller arten af operationerne i Xinjiang og Hongkong, fokuserer "Faktapapiret" snarere på den modus operandi (fremgangsmåde), der er karakteristisk for USA's politik for at forsøge at

vælte regeringer, der udgør en trussel mod USA's herredømme.

Offentliggørelsen af faktapapiret kan også være et forebyggende angreb på den "Kina-politiske Evaluering", "China Policy Review", som skulle have været bekendtgjort i denne uge af udenrigsminister Blinken, men som er blevet forsinket, efter at han er blevet smittet med COVID.

Link til rapporten

https://www.fmprc.gov.cn/eng/zxxx_662805/202205/t20220507_10683090.html

Amerikanske efterretnings veteraner: Vi kan ikke gå tilbage til tiden, før atomvåben blev opfundet, så ...

På engelsk:

May 2, 2022 (EIRNS)–The following is the content of the Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) Memorandum to President Biden, posted on Antiwar.com Blog yesterday.

MEMORANDUM FOR: The President

FROM: Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS),
May 1, 2022

SUBJECT: Nuclear Weapons Cannot Be Un-invented, Thus ...

PRECEDENCE: IMMEDIATE

REF: Our Memo of 12/20/20, "Don't Be Suckered on Russia"

May 1, 2022

Mr. President:

Mainstream media have marinated the minds of most Americans in a witches' brew of misleading information on Ukraine—and on the exceedingly high stakes of the war. On the chance you are not getting the kind of "untreated" intelligence President Truman hoped for by restructuring intelligence, we offer below a 12-point factsheet. Some of us were intelligence analysts during the Cuban missile crisis and see a direct parallel in Ukraine. As to VIPS' credibility, our record since Jan. 2003—whether on Iraq, Afghanistan, Syria, or Russia—speaks for itself.

1. The growing possibility that nuclear weapons might be used, as hostilities in Ukraine continue to escalate, merits your full attention.
2. For almost 77 years, a common awareness of the awesome destructiveness of atomic/nuclear weapons created an (ironically stabilizing) balance of terror called deterrence. Nuclear-armed countries have generally avoided threatening to use nukes against other nuclear-armed countries.
3. Putin's recent reminders of Russia's nuclear weapons capability can easily fit into the category of deterrence. It can also be read as a warning that he is prepared to use them *in extremis*.
4. *Extremis*? Yes; Putin regards Western interference in Ukraine, particularly since the coup d'état in Feb. 2014, as an existential threat. In our view, he is determined to rid Russia of this threat, and Ukraine is now a must-win for Putin. We cannot rule out the possibility that, backed into a

corner, he might authorize a limited nuclear strike with modern missiles that fly many times the speed of sound.

5. Existential threat? Moscow sees U.S. military involvement in Ukraine as precisely the same kind of strategic threat President Kennedy saw in Khrushchev's attempt to put nuclear missiles in Cuba in violation of the Monroe Doctrine. Putin complains that U.S. "ABM" missile sites in Romania and Poland can be modified, by simply inserting an alternate compact disk, to launch missiles against Russia's ICBM force.

6. As for putting missile sites in Ukraine, according to the Kremlin readout of your Dec. 30, 2021 telephone conversation with Putin, you told him the U.S. "had no intention of deploying offensive strike weapons in Ukraine." So far as we know, there has been no objection to the accuracy of that Russian readout. Nevertheless, your reported assurance to Putin disappeared into thin air—contributing, we imagine, to Russia's growing distrust.

7. Russia can no longer doubt that the U.S. and NATO aim to weaken Russia (and to remove him, if possible)—and that the West also believes it can accomplish this by pouring weapons into Ukraine and urging the Ukrainians to fight on. We think these aims are delusional.

8. If Secretary Austin believes that Ukraine can "win" against Russian forces—he is mistaken. You will recall that many of Austin's predecessors—McNamara, Rumsfeld, Gates, for example—kept assuring earlier presidents that corrupt regimes could "win"—against foes far less formidable than Russia.

9. The notion that Russia is internationally "isolated" also seems delusional. China can be counted on to do what it can to prevent Putin from "losing" in Ukraine—first and foremost because Beijing has been designated "next in line," so to speak. Surely, President Xi Jinping has been briefed on the Pentagon's "2022 National Defense Strategy" identifying China

as the #1 "threat." Russia-China entente marks a tectonic shift in the world correlation of forces. It is not possible to exaggerate its significance.

10. Nazi sympathizers in Ukraine will not escape attention on May 9, as Russia celebrates the 77th anniversary of the victory by the Allies over Nazi Germany. Every Russian knows that more than 26 million Soviets died during that war (including Putin's older brother Viktor during the merciless, 872-day blockade of Leningrad). Denazification of Ukraine is one of the key factors accounting for Putin's approval level of above 80 percent.

11. The Ukraine conflict can be called "The Mother of All Opportunity Costs." In last year's "Threat Assessment," National Intelligence Director Avril Haines identified climate change as a major national security and "human security" challenge that can only be met by nations working together. War in Ukraine is already diverting much needed attention from this impending threat to coming generations.

12. We note that we sent our first Memorandum of this genre to President George W. Bush on Feb. 5, 2003, critiquing Colin Powell's unconfirmed-intelligence-stuffed speech at the UN earlier that day. We sent two follow-up Memos in March 2003 warning the president that intelligence was being "cooked" to justify war, but were ignored. We end this Memo with the same appeal we made, in vain, to George W. Bush: "You would be well served if you widened the discussion beyond the circle of those advisers clearly bent on a war for which we see no compelling reason and from which we believe the unintended consequences are likely to be catastrophic."

Lastly, we repeat the offer we made to you in December 2020 (in the VIPS Memorandum referenced above): "We stand ready to support you with objective, tell-it-like-it-is analysis." We suggest you might benefit from "outside" input from veteran intelligence officers with many decades of experience on the

“inside.”

FOR THE STEERING GROUP: Veteran Intelligence Professionals for Sanity

Fulton Armstrong, former National Intelligence Officer for Latin America & former National Security Council Director for Inter-American Affairs (ret.)

William Binney, NSA Technical Director for World Geopolitical & Military Analysis; Co-founder of NSA's Signals Intelligence Automation Research Center (ret.)

Richard H. Black, Former Virginia Senator; Col. US Army (ret.); Former Chief, Criminal Law Division, Office of the Judge Advocate General, the Pentagon (associate VIPS)

Graham E. Fuller, Vice-Chair, National Intelligence Council (ret.)

Philip Giraldi, CIA, Operations Officer (ret.)

Matthew Hoh, former Capt., USMC, Iraq & Foreign Service Officer, Afghanistan (associate VIPS)

Larry Johnson, former CIA Intelligence Officer & former State Department Counter-Terrorism Official (ret.)

Michael S. Kearns, Captain, USAF Intelligence Agency (ret.), former Master SERE Instructor

John Kiriakou, former CIA Counterterrorism Officer and former senior investigator, Senate Foreign Relations Committee

Edward Loomis, Cryptologic Computer Scientist, former Technical Director at NSA (ret.)

Ray McGovern, former US Army infantry/intelligence officer & CIA analyst; CIA Presidential briefer (ret.)

Elizabeth Murray, former Deputy National Intelligence Officer

for the Near East, National Intelligence Council & CIA
political analyst (ret.)

Pedro Israel Orta, former CIA and Intelligence Community
(Inspector General) officer

Todd Pierce, MAJ, US Army Judge Advocate (ret.)

Theodore Postol, Professor Emeritus, MIT (Physics). Former
Science and Policy Adviser for Weapons Technology to the Chief
of Naval Operations (associate VIPS)

Scott Ritter, former MAJ., USMC, former UN Weapon Inspector,
Iraq

Coleen Rowley, FBI Special Agent and former Minneapolis
Division Legal Counsel (ret.)

Kirk Wiebe, former Senior Analyst, SIGINT Automation Research
Center, NSA (ret.)

Sarah G. Wilton, CDR, USNR, (Retired)/DIA, (Retired)

Robert Wing, former Foreign Service Officer (associate VIPS)

Ann Wright, Col., US Army (ret.); Foreign Service Officer
(resigned in opposition to the war on Iraq)

**Hvis overskridelsen af de
røde linjer ignoreres, er det
et tegn på sindssyge.**

olie og gas. Han siger med rette, at dette blot vil drive Rusland yderligere i armene på Kina, og der er ingen måde, hvorpå man kan gøre det effektivt, når Kina ikke støtter det, og Kina støtter det ikke. Hvis man læser de kinesiske publikationer i disse dage, ser de faktisk på det, og de siger i bund og grund, at det er præcis det, USA har i tankerne for dem, hvis de ikke nu allierer sig med Rusland.

Så har man også et samarbejde mellem Rusland og Indien. Indien nægter også at tage parti mod Rusland, og i stedet har de indgået en aftale, hvor Rusland leverer mere gødning til Indien, og Indien er parat til at øge sin hvedeproduktion massivt for at kompensere for det midlertidige tab af ukrainsk hvede. Så dette er altså ved at ske.

Indonesien har heller ikke til hensigt at give efter for presset om ikke at invitere Putin til G20-topmødet på Bali i november. Putin vil tage dertil, og måske endda Zelenskij – hvem ved? Det er langt ude i fremtiden – men disse lande er slet ikke enige om at isolere Rusland. Hvis man læser, hvad nogle af tænketankene skriver i disse dage, fra Pakistan, Indien, Indonesien, Sydafrika: Disse lande er ikke enige i USA's, NATO's eller for den sags skyld Europas fortolkning. De ser meget tydeligt, at dette var NATO's ekspansion, fem runder af den, i de sidste 30 år. Disse lande er ikke villige til at acceptere dette, for det er ikke en konflikt mellem Øst og Vest eller mellem "demokratier" og "autokratiske regimer", som medierne her forsøger at overbevise folk om, men disse lande ser det som en konflikt mellem de tidligere kolonimagter og de tidligere kolonier, nemlig dem selv. De ser, hvem der tager udviklingslandenes parti, hvem der hjælper dem, ja, det er ikke USA og det er ikke Europa, men det er Kina og Bælte- og Vej-Initiativet.

Det er meget vigtigt, fordi Kina har påtaget sig ansvaret for at gøre alt, hvad de kan for at imødegå verdens fødevarekrise, den hungersnød, der truer 1,7 milliarder mennesker. Xi Jinping har taget personligt ansvar for at maksimere

fødevarereproduktionen og leveringen af fødevarer til disse lande, og der er også et meget godt samarbejde mellem Rusland og Kina, Rusland og Indien. Se, hvad Kina gør: De er netop vendt tilbage fra deres rumfartsmission med Shenzhou-13, hvor de testede 12.000 frø i rummet og var i stand til at lave 1.000 nye variationer. 200 af dem har en fremragende succes med at øge fødevarereproduktionen.

Det er meget vigtigt, fordi kineserne i lang tid har kæmpet med at få nok mad til deres meget store befolkning på 1,4 milliarder mennesker. De har kun 7 % af det dyrkbare landbrugsareal i verden, men de har 20 % af verdens befolkning. Så, den eneste måde hvorpå de kan lukke denne kløft, er ved at forbedre kvaliteten af fødevarereproduktionen, af frø, og gødningens ophavsmand, Yuan Longping, døde i maj sidste år i en alder af 91 år, men han er symbolet på den kinesiske forbedring af landbrugsproduktionen, for at løse netop dette problem. Så jeg mener, at dette virkelig er en anden holdning, og jeg har ikke hørt i de vestlige medier en diskussion om, at Europa eller de vestlige lande ville øge fødevarereproduktionen, fordi vi har en hungersnød, der truer 1,7 milliarder mennesker. Jeg har ikke set en sådan debat. Jeg har kun set det i de lande, der har såkaldt autokratiske regimer. Det vil blive registreret af de lande, der er i nød.

Jeg syntes virkelig, at Vesten er nødt til at revidere sin tankegang! Der er en fuldstændig uvilje hos de såkaldte etableringer til at genoverveje, at de måske har begået en fejl! I stedet har vi i Tyskland denne vanvittige debat om, at det var Brandt-fløjens øst-vest-afspændingspolitik i Socialdemokratiet, der førte til den nuværende krise. Det er fuldstændig på vildspor! Det var SPD's fredspolitik og Brandts tradition, der gav Tyskland en fredelig genforening. Da Sovjetunionen brød sammen, var der tale om en meget generøs holdning til at tillade Tysklands genforening. Det var kun muligt på grundlag af den tidligere afspændingspolitik.

Så, at sige nu at det var denne politik, der førte til Ukraine-krisen, er bare absolut – I ved, folk tror, at folk ikke har nogen som helst historisk hukommelse, og jeg tror, at Vesten må tænke sig om; måske har vi ikke gjort det rigtige i meget lang tid, og måske skulle vi samarbejde med andre lande i stedet for at have denne kunstige konflikt mellem systemerne. Forskellige systemer kan leve fredeligt sammen, og det er den eneste måde.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om nytænkning var der en artikel i {The Economist}, som beskrev det du sagde om, at de tidligere koloni-nationer stiller sig på Ruslands side, eller i det mindste ikke stiller sig på Vestens side og ikke søger at alliere sig med Vesten. Og {The Economist} kaldte dette "et forbløffende opgør med den amerikanske og NATOs politik". Men fortsatte derefter med at sige, men bare rolig, disse lande har ikke noget valg, og det er her, man kan se, hvordan det er nødvendigt med en nytænkning. ...

SCHLANGER: I forbindelse med diskussionen om spørgsmålet om en sikkerhedsarkitektur insisterede du også på, at der skal være en ny økonomisk, finansiel arkitektur. En af de ting vi nu ser i forholdet mellem Rusland og Kina, er et forsøg på at etablere et andet udgangspunkt for handel, for valutatransaktioner osv. Og en af de personer i Rusland som er mest interesseret i din mands arbejde, Sergei Glazyev, har rejst en diskussion om et nyt kreditsystem. Hvad siger Glazyev, og hvordan hænger det sammen med tanken om, at en stor del af årsagen til panikken i Vesten er, at der i takt med at det vestlige finanssystem kollapser, er der tegn på, at der er potentiale for en ny finansiel arkitektur, som kommer fra Eurasien.

ZEPP-LAROUCHE: Min afdøde mand har sagt, og jeg tror han begyndte at diskutere dette allerede i slutningen af 1990'erne, at verden har brug for et nyt kreditsystem, et kreditsystem, der grundlæggende er i tråd med det, som FDR havde tænkt sig med Bretton Woods, der aldrig blev realiseret,

fordi han døde, og derefter kom Churchills og Trumans politik. Det vigtigste element i Bretton Woods-systemet blev aldrig realiseret, nemlig at der skulle tilvejebringes billige, lavt forrentede, langsigtede kreditter for at hæve levestandarden for befolkningen i udviklingslandene som forudsætning for fred.

Min mand havde udformet et program, som netop skulle gøre dette, nemlig at fjerne kasinoøkonomien, gå over til et hamiltonisk nationalt banksystem, etablere et kreditsystem mellem disse nationale banker og derefter sørge for billig kredit til udvikling, til udvikling af grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri. Det er tilsyneladende det, der er i gang: Der er drøftelser blandt mange tænketanke i Rusland, Kina, Indien og andre lande om ikke kun at betale i lokal valuta, om at forlade dollaren som verdens reservevaluta og handle i yuan, rubel og rupee, så det er allerede i gang, men der er også drøftelser om at oprette nye banker, banker, der vil yde kredit. Det sker f.eks. i Den eurasiske økonomiske Union (EAEU) lige nu, og der er også drøftelser mellem Rusland og Kina om dette.

Jeg kan kun sige, at hvis Vesten var fornuftig, ville de kigge på det nuværende finansielle system, som er inflatorisk. Det var allerede tilfældet, før krigen i Ukraine begyndte: De havde opadgående priser på brændstof og fødevarer. Nu bliver det hele naturligvis meget værre. Men det virkelige problem er systemets fuldstændige overdrevne gældsætning. Så hvis Vesten var klog, ville man gå til G20 og sige: Lad os have et nyt kreditsystem og virkelig koncentrere sig om de områder, som er de presserende problemer for hele menneskeheden lige nu, nemlig hungersnøden. Det er en hungersnød, der rammer 20 % af den menneskelige befolkning! Man skulle tro, at de vestlige regeringer ville sige: "Vi er nødt til at gøre alt for at fordoble fødevarereproduktionen og få den grundlæggende infrastruktur ind i de berørte lande", men det er tydeligvis ikke sket endnu. Vi må forsøge at få dem til at drøfte dette

og få flere mennesker til at argumentere for, at vi har brug for en international sikkerhedsarkitektur baseret på principperne fra den Vestfalske Fred, og at dette skal kombineres med et udviklingsperspektiv.

Så vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som fuldstændig ændrer systemet, så det gør det muligt for hver enkelt nation og hvert enkelt menneske på denne planet at overleve. Det er den retning, vi må gå.

SCHLANGER: Denne diskussion handler ikke om at ødelægge Vesten eller underminere den vestlige økonomi, så den kan overtages, men er faktisk i traditionen fra Det amerikanske System, den vestlige økonomiske politik før kasinoøkonomiens overtagelse. Jeg tror, at det er noget, som de fleste mennesker i Vesten ikke har forstået.

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Det er fordi de ikke studerer historie. For hvis man studerer historien i det større perspektiv, ville man opdage, at John Quincy Adams' udenrigspolitik, eksempelvis, som var en af de tidlige amerikanske præsidenter, havde præcis den idé, at man har brug for en international alliance af fuldstændig suveræne republikker. Hvis man ser på, hvad Kina gør med hensyn til sit økonomiske system, vil man opdage, at Hamiltons banksystem, som blev etableret under Den amerikanske Frihedskrig eller lige efter, er præcis hvad Kina gør! Hvis man så ser på Den alliancefrie Bevægelses politik, som den udviklede sig i efterkrigstiden med Bandung-konferencen, med Mahatma Gandhi, der opnåede Indiens uafhængighed, og derefter Nehrus politik, Titos politik, i Den alliancefrie Bevægelses tidlige periode, så er den præcis i overensstemmelse med de bedste perioder i Vesten. Så det er ikke en modsigelse. FN-pagten og de fem principper for fredelig sameksistens er det, vi bør blive enige om, og vi har brug for en diskussion om dette.

Det som denne såkaldte udenrigsminister Baerbock siger: "Der er ingen vej tilbage", det er vejen til Tredje Verdenskrig!

Hvis man ikke kan gå tilbage og sige, at vi har brug for en fredsordning, så er man egentlig ikke i den virkelige verden.

SCHLANGER: Jamen, jeg tror, at man kan argumentere meget klart, som du har gjort, at De Grønne især i Tyskland, ikke lever i den virkelige verden; faktisk vil deres politik ødelægge Tyskland.

Så, Helga, tak fordi du kom til os i dag, og hvis alt går som det skal, er vi tilbage i næste uge med endnu en diskussion.

ZEPP-LAROUCHE: Bliv aktiv hos os i mellemtiden.

Appel til de tyske borgere: Tyskland må ikke lade sig trække ind i en atomkrig med Rusland! af Helga Zepp- LaRouche

Den tyske regerings og den tyske forbundsdags uansvarlige og farlige beslutning om at give efter for presset fra den amerikanske regering, NATO og krigsmagerne i deres egne rækker og levere tunge våben til Ukraine skal omgående omstødes! Det er en akut trussel mod Tysklands eksistens, fordi det gør os – sammen med USA, Storbritannien og andre NATO-lande, som også forsyner Ukraine med et omfattende våbenarsenal, uddanner ukrainske tropper i deres egne lande og ifølge Figaro-journalisten Malbruno også i Ukraine – til krigsdeltagere og betyder et yderligere skridt i optrapningsspiralen mod en atomar tredje verdenskrig! I stedet skal Tyskland og Frankrig

med al deres styrke kæmpe for en øjeblikkelig våbenhvile og en diplomatisk løsning!

Biden-administrationen forsøger at skjule sin involvering i stedfortræderkrigen mod Rusland i Ukraine ved gentagne gange at understrege, at den militære løsning i Ukraine ikke er på bordet, fordi man ikke ønsker at udløse en tredje verdenskrig. Men i betragtning af de store våbenleverancer, diverse former for militærstøtte for 14 milliarder dollars i de seneste to måneder og nu yderligere 33 milliarder dollars og videregivelsen af efterretninger til det ukrainske militær, hvilket regeringens talsmand Jen Psaki åbent indrømmer, er USA i realiteten en krigsførende part.

Bruce Fein, ekspert i forfatningsret og tidligere vicesstatsadvokat i Reagan-administrationen, er af den juridiske opfattelse, at USA og NATO-medlemmerne allerede er blevet krigsførende. Formanden for Komitéen for Republikken, John B. Henry, hvis medlemmer omfatter kendte tidligere amerikanske diplomater og regeringsembudsmand, hævder, at denne omstændighed giver Putin ret til i henhold til international lov at iværksætte militære aktioner mod USA og disse stater.

Efter at kansler Scholz den 22. april havde nægtet at levere tunge våben til Ukraine, fordi han ville gøre alt for at forhindre en optrapning, der kunne føre til en tredje verdenskrig, var denne hensigt ophørt allerede tre dage senere. Forsvarsminister Lambrecht meddelte i tide til det store møde på Ramstein Air Base den 26. april, hvortil den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin havde inviteret militærrepræsentanter fra 40 lande, at koalitionen dagen før havde besluttet hurtigt at hjælpe Ukraine med Gepard-luftværns-kampvogne. Så meget for kanslerens erklæringer og Tysklands suverænitet: De betyder åbenbart – intet.

Austin meddelte på Ramstein Airbase, hvor "hovedkvarteret for United States Air Forces Europe" og "Air Forces Africa",

“Allied Air Command Ramstein” (et NATO-agentur) samt “US Air and Space Operation Center”, hvorfra kampdroneoperationer i Mellemøsten og Afrika styres, at der fremover vil blive afholdt sådanne møder hver måned for at optimere og koordinere våbenproduktionen i de forskellige staters våbenindustrier.

Det er interessant, at det største og mest moderne amerikanske militærhospital med ni operationsstuer og 4.500 værelser også ligger der, og at det i vid udstrækning er finansieret af Forbundsrepublikken Tyskland. Der træffes tydeligvis vigtigere beslutninger i Ramstein end i Berlin, herunder om Tyskland vil være part i krigen mod Ukraine eller ej.

Selv om NATO og de vestlige regeringer hidtil har vendt det døve øre til Putins advarsler om at overskride røde linjer, og selv om han gentagne gange har vist, at han bakker sine ord op med handling, bør vi denne gang åbne ørerne vidt op. På et møde med lovgivere i Sankt Petersborg, dagen efter Lambrechts meddelelse den 27. april, sagde han, at i tilfælde af ekstern intervention og skabelse af en uacceptabel trussel mod Rusland, ville modangreb blive iværksat med “lynets hast”. Rusland har våben til dette, som ingen andre har i øjeblikket, og de vil blive brugt. Alle beslutninger var allerede blevet truffet.

Samme dag, den 27. april, bragte Wall Street Journal en artikel med titlen “US Should Show It Can Win a Nuclear War”, hvori den tidligere assisterende minister for flåden Seth Cropsey argumenterede for, at USA burde forberede sig på at vinde en atomkrig, hvis det ikke ønskede at tabe den. Amerikanske krigsskibe skulle udstyres med atomvåben og ødelægge de atomdrevne russiske ubåde, som var hovedgrundlaget for Ruslands andenangrebsstyrke. En lignende vanvittig fantasi lå allerede til grund for den amerikanske manøvre “Global Lightning”, der blev gennemført i slutningen af januar, hvor en blandet form for konventionelle og nukleare krigsmetoder blev øvet i en manøvre, der strakte sig over en længere periode.

Denne idé om, at der kan være begrænsede atomkrige, som kan "vindes", og at der kan anvendes mindre atomvåben, som er "brugbare", er vanvittig. Atomvåbenekspert Ted Postol har – senest i en dialog med Robert Scheer – fremført en absolut overbevisende argumentation for, hvorfor brugen af blot et enkelt atomvåben uundgåeligt vil føre til en generel atomkrig, hvor alle eksisterende atomvåben vil blive brugt. Og alle de politiske hoveder, der i disse dage uforsigtigt taler om behovet for at levere tunge våben til Ukraine, selv om risikoen for atomkrig ikke kan udelukkes, hører hjemme på en lukket afdeling og ikke på politiske ansvarsposter.

Postol beskriver virkningen af atomvåben:

"Vi taler om en ildmur, der omslutter alt omkring os med en temperatur som solens centrum. Eksplosionen af atomvåben ville bogstaveligt talt forvandle os til mindre end aske. Jeg kan ikke understrege stærkt nok, hvor effektive disse våben er. Når de detonerer, er de fire eller fem gange så varme som solens centrum, som er 20 millioner grader Kelvin. I centrum af en detonation af disse våben er der 100 millioner grader Kelvin.

Folk kan ikke forestille sig omfanget af denne varme. Jeg har gentagne gange skrevet artikler om konsekvenserne af atomvåbeneksplosioner i byer. De er så alvorlige, at de er uden for menneskelig fantasi.... Jeg har simpelthen ikke ord nok til at advare om farens virkelige omfang."

Postol fortsætter med at beskrive, at et enkelt atomvåben er tilstrækkeligt til at udslette et byområde med en radius på 5-8 km, dvs. ca. 200 km², og at det kun kræver 20 % af de amerikanske ICBM'er at ødelægge ca. 1000 af de russiske landbaserede ICBM'er, og at 80 % af sprænghovederne derfor kan bruges til andre formål, f.eks. mod mål i Rusland, Kina eller Tyskland. Han sagde, at Rusland havde etableret en slags automatiseret reaktion på grund af sit mindre effektive varslingsystem, hvis det russiske lederskab skulle blive

dræbt i et overraskende amerikansk atomart førsteangreb. Ruslands beklagelige manglende evne til at forbedre sit tidlige varslingsystem havde resulteret i et "dommedagsvåben", som gør situationen meget farligere, fordi selv en fatal fejlfunktion kan udløse en atomkrig.

Det burde være klart for enhver tænkende person – men de 586 medlemmer af Forbundsagen, der stemte for leveringen af tunge våben til Ukraine, er tydeligvis ikke blandt dem – at Forbundsrepublikken Tyskland dermed bliver deltager i en krig, og at vi dermed bliver et mål i tilfælde af krig. Ramstein, Stuttgart, Wiesbaden, Büchel, Pirmasens, Baumholder, for blot at nævne nogle få mål, vil brænde op.

I stedet for at begå sit eget selvmord og fremme menneskehedens undergang i en misforstået loyalitet over for alliancen skal Tyskland arbejde for en øjeblikkelig våbenhvile og for diplomatiske forhandlinger. I stedet for at lade os blive pisket op til et had mod Rusland (og Kina) af krigsglade kontraktjournalister og andre krigstosser, bør vi tænke os om endnu en gang. Det er ikke afspændingspolitikken, der har ført til den nuværende krise – vi skylder den den fredelige genforening af Tyskland – men NATO's femdoblede fremrykning mod øst og den politiske og militære elites stædighed med hensyn til at reagere på Putins krav om juridisk bindende sikkerhedsgarantier.

Vi er i øjeblikket vidne til en vending af tidevandet, men ikke på den måde, som "fortællingerne" fra mainstreampolitik og medierne vil have os til at tro. Forsøget på at opretholde en unipolær verden, hvor kun USA og Det Forenede Kongerige bestemmer, er mislykkedes. Størstedelen af verdens nationer er i gang med at opbygge en verdensorden baseret på de fem principper for fredelig sameksistens, som giver mulighed for økonomisk udvikling for alle.

Tyskland er bare ikke suverænt, men et besat land, så længe vi tillader det at være det i vores bevidsthed. Vi må arbejde

for en reel fredsløsning nu, for en diplomatisk løsning og derudover for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der sikrer menneskehedens overlevelse.¹ Vær med til at blive aktiv for dette!

zepp-larouche@eir.de

Anmærkninger:

1 Læs venligst bidragene til internetkonferencen “Creating a new security and development architecture for all nations”. Du kan finde dem på Schiller Institutets websted.

2 Opfordringen “Til en international konference for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer!” kan findes på

Vores hjemmeside, hvor du kan underskrive den online.

Billede: Olaf_Scholz_press_conference_(2022-02-15) Kremlin.ru, CC BY 4.0 via Wikimedia Commons.jpg

Storbritannien hylder “Geopolitikens (militariserede) genkomst

Den 28. april 2022 (EIRNS) – Den multinationale militære sammenkomst den 26. april på den amerikanske Ramstein Air Base i Tyskland og dens opfølgning rækker langt ud over det globale NATO. Det er et direkte Globalt Imperium af de selvudnævnte,

“regelbaserede”, vordende verdensherrer. Vært var den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin, med det angivelige formål at koordinere militære våben til Ukraine mod Rusland, og deltagerne kom fra de fleste af de 40 inviterede nationer, herunder fra Afrika og Sydvestasien, foruden NATO- og ikke-NATO-medlemmer fra Europa [herunder Danmark – red.] Sådanne møder skal nu afholdes hver måned, og der blev således allerede i marts oprettet et ledelsesorgan i den amerikanske hærs faciliteter i Stuttgart, kaldet ECCU – European Control Center Ukraine.

Ramstein som sådan, der længe har været et center for logistik og drone-opstilling, er nu yderligere udbygget. Det optager et område på 1.400 hektar (næsten 5,5 kvadratkilometer) og tjener som hovedkvarter for de amerikanske luftvåben i Europa, Afrika og NATO's allierede kommando. Der er et medicinsk center med 4.400 sengepladser og et omfattende traume- og kirurgisk personale, som kan anvendes i krigssituationer. I Stuttgart, i hovedkvarteret for den amerikanske europæiske kommando, er ECCU-personalet blevet øget med personale fra 15 nationer.

Tyskland er en besat nation. I dag ratificerede Forbundsagen den nye beslutning om, at Tyskland nu vil sende tunge våben til Ukraine, en forpligtelse, som den tyske regering havde nægtet at påtage sig. Efter et voldsomt pres på kansler Olaf Sholz gav han dog sit samtykke i denne uge. Canada meddelte også i denne uge, at landet nu vil sende tunge våben til Ukraine.

I USA bebudede præsident Biden i dag en vidtrækkende forpligtelse til at levere våben, og opfordrede til en megapakke på 33 milliarder dollars (over fem måneder) til støtte for Ukraine: 20 milliarder dollars i militær bistand, 8,5 milliarder dollars i økonomisk støtte og 3 milliarder dollars i humanitær bistand.

Den britiske udenrigsminister, Liz Truss, satte ord på hele denne militære fremturen, The Return of Geopolitics, titlen på

en tale hun holdt den 27. april ved Londons overborgmesters påskebanket. Hun sagde, at der skal være en ny "sikkerhedsarkitektur" til erstatning for FN, og hun leverede en vild svada om bl.a. nødvendigheden af et "frihedens netværk", der involverer AUKUS – Australiens, Storbritanniens og USA's forsvarsblok – Indo-Stillehavets QUAD (USA, Australien, Japan, og Indien,) og et G7 omdannet til et "Økonomisk NATO". Med hensyn til Kina sagde hun, at de der siger, at vi skal affinde os med "Kinas fremgang", tager fejl i alle henseender. Kinas fremgang er ikke uafvendelig!...

Præsident Putin advarede: "Lad mig endnu en gang understrege: Hvis nogen har til hensigt at gribe ind udefra og skabe en strategisk trussel mod Rusland, som er uacceptabel for os, skal de vide, at vores gengældelsesangreb vil være lynhurtige." Han udtrykte sig i en tale i Sankt Petersborg til et lovgivende råd på den nationale parlamentsdag.

Denne uges optrapning af konfrontationen markerer et nyt niveau af risiko. Det gør også Schiller Instituttets betydning for at fremme aktivering af dialog og handling, i retning af en ny arkitektur for fred og udvikling endnu vigtigere.

Der er imidlertid nye fornuftige stemmer, som bryder igennem krigskampagnen,. I Sverige og Finland lyder der modstand mod at tiltræde NATO. I dag sagde lederen af Venstrepartiet i svensk radio "nej" til at tilslutte sig NATO og nævnte truslen om et atomopgør. Hun sagde, at der må være en folkeafstemning. I Italien har præsident Sergio Mattarella opfordret til en ny Helsinki-konference i samme ånd som det oprindelige møde i 1975, hvor man drøftede fælles grundlag for fred og sikkerhed i hele Europa.

Tåbelig orden

Lige så ond som den militære geopolitik er, lige så forfærdelige er illusionerne om økonomien. Økonomierne i det transatlantiske område er ved at forfalde under en "tåbelig

orden". Selv de officielle regeringsstatistikker, der udkommer i dag, rapporterer, at USA's økonomi faldt med 1,4 % i løbet af de 12 uger fra januar-marts, på årsbasis af BNP. Der skete dog en bemærkelsesværdig vækst i den amerikanske import. Se på det fysiske sammenbrud! De amerikanske jernbaner er f.eks. så dårligt fungerende, at de ikke længere kan transportere varer efter planen. Siden 2016 er 45.000 job inden for jernbanesektoren blevet nedlagt, såvel som lokomotiver, rangerbanegårde osv., for midlertidigt at støtte Wall Street-aktionærernes værdier. Som følge heraf vil f.eks. gødning, selv om der er gødning på centrallageret, ikke nå frem til landmændene i tide til den nuværende afgrødesæson.

I Europa er der hysteri med krav om at stoppe importen af brændstof fra Rusland, selv om det vil få den konsekvens, at industrien, landbruget og alle vitale sektorer vil blive lukket ned. EU drøfter nu en sjette runde af sanktioner mod Rusland, da de fem andre ikke har virket, og en olie- og gasembargo er blandt forslagene.

Alt imens har verden desperat brug for foranstaltninger til at engagere al mulig og potentiel produktivitet til nødproduktion, så fødevarekrisen, behovet for sundhedspleje i forbindelse med en pandemi og meget andet kan imødegås.

Vejen ud af dette vanvid er beskrevet i Schiller Instituttets igangværende internationale underskriftsindsamling og i Schiller Instituttets politiske forslag af 28. marts, "LaRouche-planen for en ny international økonomisk arkitektur". Især vil de involverede principper blive diskuteret på en international dialog for unge den 7. maj, i erkendelse af at, som det hedder i invitationen, "verden desperat har brug for en ny generations politiske og moralske lederskab for at udstikke en ny kurs for menneskeheden". Kom i kontakt med os. Bliv i kontakt. Bliv aktiv.

Storbritannien opfordrer Ukraine: Bomb russisk territorium. Rusland truer med “proportionalt” modtræk

Den. 25. april 2022 (EIRNS) – Storbritanniens militærminister, James Heapey, henvendte sig i dag til BBC for at tilbyde, at London ville finde det “acceptabelt”, at britisk leverede våben blev benyttet af Ukraine til at udføre angreb på russisk territorium. “Spørgsmålet er, om det er acceptabelt, at vores våbensystemer anvendes mod legitime russiske militære mål af ukrainerne. For det første er det ukrainerne, der træffer beslutningen om angrebsmålet, ikke folk der fremstiller eller eksporterer udstyret i første omgang. Og for det andet er det helt legitimt at gå efter militære angrebsmål i modstanderens dybde, for at nedbryde deres logistik og forsyningslinjer.”

Mens Heapeys logik formodentlig ville omfatte Ruslands ret til at bombe Ukraines forsyningslinjer i Polen, gik Rusland ikke så langt. Ikke desto mindre blev Heapeys kommentarer ikke overset. Ruslands forsvarsministerium udtalte: “Vi vil gerne understrege, at Londons direkte tilskyndelse af Kievregimet til sådanne handlinger, i tilfælde af at de bliver gennemført, vil føre til et øjeblikkeligt og proportionelt svar fra Rusland. Som vi har advaret om, er de russiske væbnede styrker i beredskab døgnet rundt til at iværksætte langtrækkende præcisionsstyrede gengældelsesangreb, mod de relevante beslutningstagende centre i Kiev”. De er endvidere klar over, at vestlige militærrådgivere vides at være til

stede på disse steder, og deres tilstedeværelse "vil ikke nødvendigvis være et problem for Ruslands beslutningsgrundlag om gengældelsesaktioner."

Billede: Flag UK armed forces. By Ministry of Defence – This vector image includes elements that have been taken or adapted from this file:, CC BY-SA 3.0, Kilde

Blinken, Austin, Nuland i Kyiv, tilstræber uendelig krig, forblødning af Rusland

Den 25. april (EIRNS) – Det første officielle besøg af den amerikanske administration i Kyiv siden Ruslands særlige militære operation den 24. februar, fandt sted den 24. april, hvorefter udenrigsminister Tony Blinken og forsvarsminister Lloyd Austin meddelte, at USA ville tildele yderligere 650 millioner dollars i militær bistand til Ukraine, hvilket bringer den samlede sikkerhedsmæssige bistand op på 3,7 milliarder dollars i løbet af de seneste 60 dage. Minister Austin gjorde det klart, at USA's politiske formål ikke er at opnå en forhandlingsløsning, men at fortsætte krigen for at "svække Rusland" ved at lade dem forbløde gennem en uendelig krigsførelse. Som ledsager af Blinken og Austin på rejsen var den berygtede Victoria Nuland, i øjeblikket Viceudenrigsminister for politiske anliggender, som i 2014 orkestrerede Maidan-statskuppet i Ukraine, der omstyrede den valgte præsident og bragte nynazister ind i magtfulde positioner i Kiev.

Blinken meddelte endvidere, at USA ville genåbne den amerikanske ambassade i Kiev, og at den nye amerikanske

ambassadør skulle være Bridget Brink, en Nuland-protegé, der tjente under Nuland fra 2015-2018 som seniorrådgiver og stedfortrædende viceminister i viceminister Nulands "Bureau of European and Eurasian Affairs". Brink har også haft stillinger ved geopolitiske brændpunkter, herunder Beograd i Serbien i 1997-99 (NATO-fjendtlighederne mod Beograd begyndte i marts 1999) og to perioder i Tbilisi (2005-2008) – præsident Mikheil Saakashvili angreb Sydossetien i 2008 – og igen som vicechef for missionen i 2011-2014.

I Udenrigsministeriets redegørelse blev det forklaret, at den nye amerikanske militære støtte på 650 millioner dollars "vil yde støtte til de kapaciteter, som Ukraine har brug for, efterhånden som Ruslands styrker retter deres fokus på Donbas; denne bistand vil også hjælpe Ukraines væbnede styrker med at omstille sig til mere avancerede våben og luftforsvarssystemer". Forsvarsminister Austin meddelte på en pressekonference i dag, at han og Blinken mødtes med Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij og andre højtstående embedsmænd, og at han havde givet dem en orientering om dagsordenen for denne uges rådgivende forsvarsmøde i Tyskland. Det rådgivende møde, som USA har indkaldt til, vil "undersøge den operationelle situation på stedet og gennemgå Ukraines forsvars behov på kort sigt, samtidig med at deltagerne får mulighed for at undersøge, hvordan Ukraines nationale sikkerhedsinteresser på længere sigt kan tilgodeses bedst muligt".

Austin tilføjede: Ukraine kan vinde krigen mod Rusland, "hvis de har det fornødne udstyr og den nødvendige støtte", og lovede at USA vil "gøre alt hvad vi kan" for at hjælpe. "Vi ønsker at se Rusland svækket i en sådan grad, at det ikke kan udføre den form for handlinger, som det har gjort ved at invadere Ukraine." ...

Helga Zepp-LaRouches kommentar: Helga Zepp-LaRouche erklærede: "USA, Storbritannien og NATO ønsker ikke fred. Der er ingen intentioner fra deres side om at forhandle og afslutte krigen,

men derimod at satse på en militær løsning. Dette skaber en akut fare for at udløse Tredje Verdenskrig.”

“Den bedste måde at få indblik i tankegangen hos de mennesker, der driver denne politik,” erklærede hun, “afspejles af det faktum, at USA har aflyst Spirit of Elbe-mindehøjtideligheden i år. [Den 25. april 1945 forenede de sovjetiske og amerikanske hære deres styrker ved Elben, hvilket markerede succesen for de allieredes indsats for at besejre fascismen. I april 1955 blev mindesmærket for Ånden fra Elben afsløret på Arlington National Cemetery nær Washington, D.C., og hvert år siden da er begivenheden blevet fejret, som et symbol på samarbejdet mellem de to nationer i bestræbelserne på at opnå sejr i en retfærdig sag.]

Zepp-LaRouche opfordrede især amerikanerne til hurtigt at ændre Washingtons politiske retning. “Vi bør alle være opmærksomme på, at menneskehedens skæbne lige nu faktisk hænger i en tynd tråd.” Derfor, tilføjede hun, “kan alt, der ikke tager hensyn til menneskehedens overlevelse som helhed, ikke være det rigtige. Der findes ikke noget som ‘amerikanske interesser kontra russiske og kinesiske og andre interesser’. Der må være amerikanere, som forstår, at vi må finde et højere niveau, og at det vil være til absolut fordel for USA som sådan at samarbejde om at tage fat på de spørgsmål, som lige nu er menneskehedens brændende eksistentielle spørgsmål.”

Vesten ødelægger den gældende verdensorden.

Xi opbygger en ny sikkerhedsarkitektur af Helga Zepp-LaRouche

23. april 2022 (Neue Solidarität) – Hele ti dage efter Schiller Instituttets banebrydende konference, som fokuserede på opbygningen af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fremlagde Kinas præsident Xi Jinping i sin åbningstale til dette års Boao Forum et forslag til et globalt sikkerhedsinitiativ, som udtrykte nøjagtig den samme opfattelse: at der kun kan være tale om omfattende sikkerhed, som gælder for hele verdenssamfundet, og som bygger på FN-pagten og de fem principper for fredelig sameksistens og fælles udvikling. Mens de nationer, der er enige i dette synspunkt, samler sig om Kina, er Vesten samtidig i færd med at lægge den verdensorden, der udviklede sig efter Anden Verdenskrig og igen på ny efter Sovjetunionens ophør, i ruiner. Vi har et presserende behov for en reel offentlig diskussion i Tyskland om, hvordan vi skal forholde os til disse ændringer, hvad vores egne interesser er, og hvordan vi kan forsvare dem.

I den informationskrig, der har raset i medierne og blandt politikerne i et stykke tid, men især siden krigens udbrud i Ukraine, er det naturligvis kun Putin, der er pariaen, hvilket Jen Psaki, talsmand for Det Hvide Hus, aldrig bliver træt af at påpege. Enhver, der vover at tale om, at krigsudbruddet har en forhistorie, bliver øjeblikkeligt diskvalificeret som Putin-agent og får af hensyn til demokratiets og ytringsfrihedens alt for store gode blokeret sine konti på de sociale medier, selv kendte journalister som Pepe Escobar.

Alligevel er det tydeligvis det blinde raseri mod Putin og Rusland, der i øjeblikket tordner som en murbrækkerkugle mod verdensordenens institutioner. Dette skete for nylig på G20-finansministrenes møde, som fandt sted inden for rammerne af halvårsmødet i IMF og Verdensbanken i Washington. Ifølge Deutsche Presse-Agentur forlod den amerikanske finansminister Janet Yellen og hendes britiske kollega Rishi Sunak, Christine Lagarde, Jerome Powell og flere andre demonstrativt rummet, da den russiske finansminister Anton Siluanov sluttede sig til dem via video og truede derved eksistensen af G20-institutionen, som netop blev oprettet for at de vigtigste stater kunne løse problemerne i fællesskab.

Derfor nægter Indonesien, som i øjeblikket har G20-formandskabet, at give efter for presset fra USA og Det Forenede Kongerige om at udelukke Putin fra at deltage i det kommende G20-topmøde på Bali i november. Hvis stormagterne ikke kunne sætte sig til bords i lyset af de dramatiske problemer i verden, og hvis ikke alle statsoverhovederne kom til topmødet, ville det slet ikke være nødvendigt at afholde det, kommenterede Rizal Sukma, der er seniormedlem af den indonesiske tænketank Center for Strategic and International Studies: "Det betyder, at stormagterne er ligeglade med situationen for folk i vækst- og udviklingslandene."

Dette er netop den underliggende følelse blandt en lang række udviklingslande, som ikke er villige til at følge strategien om isolation af Rusland og nægter at blive trukket ind i en konfrontation mellem USA og Rusland. Rusland er langt fra isoleret, men omfatter også de folkerige BRICS-lande (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika), SCO (Kina, Indien, Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Rusland, Tadsjikistan, Usbekistan) samt Indonesien, Mexico, Saudi-Arabien, Nigeria, Tyrkiet, Sydkorea og andre. Mere end halvdelen af de afrikanske stater ønsker også at forblive neutrale. Det er takket være de hårde sanktioner mod Rusland – der udtrykkeligt har til formål at "ødelægge Rusland", som

bl.a. den franske finansminister Le Maire udtrykte det – at Rusland nu forhandler med mange af disse lande om de nærmere bestemmelser for et nyt finanssystem. Dette varsler begyndelsen til enden på dollarens dominans som verdens reservevaluta.

Den mest vidtrækkende strategiske omlægning siden Anden Verdenskrig finder i øjeblikket sted, og den narrede seer af alle de særlige særudsendelser om Ukraine bemærker absolut intet og skal naturligvis heller ikke bemærke noget som helst. I modsætning til den officielt tilladte fortolkning er der ikke tale om en konfrontation “mellem demokratier og autokratiske regimer”, men mellem de tidligere kolonimagter og de lande, der var deres ofre. Og sidstnævnte, hvor næsten en milliard mennesker allerede var ramt af hungersnød før krigens udbrud og nu 1,7 milliarder som følge af sanktionerne mod Rusland og Belarus, tænker mere på de handlinger, der vil sikre deres overlevelse end på tomme ord som demokrati og menneskerettigheder der ikke mætter, og hvis praktiske anvendelse i øjeblikket kan ses i Afghanistan, hvor 24 millioner mennesker risikerer at dø af sult efter NATO's tilbagetrækning.

I stedet har præsident Xi Jinping nu gjort global fødevarer sikkerhed til en topprioritet og mobiliserer alle ressourcer til at øge Kinas landbrugsareal og fremme videnskabelige gennembrud inden for frøudvikling. Allerede ved udgangen af 2021 havde Kina iværksat over 1 500 teknologioverførsler på verdensplan inden for kornproduktion, husdyrbrug, vandforvaltning af landbrugsjord og fødevarerforarbejdning. Rusland har nu øget sin gødningseksport til Indien, verdens næststørste producent af ris og korn, så Indien kan øge sin eksport til 22 mio. tons ris og 16 mio. tons korn.

Forlængelse af krigen

Nato og USA har konsekvent afslået at reagere på Putins

gentagne og igen den 17. december fremsatte, afgørende krav om retsligt bindende sikkerhedsgarantier. Som den schweiziske militære ekspert Jacques Baud rapporterede, begyndte den ukrainske militæroperation i Donbass natten mellem den 16. og 17. februar med en 30-dobling af beskydningen, hvilket OSCE's overvågningsgruppe også rapporterede på det tidspunkt. Som følge heraf vedtog Dumaen, det russiske parlament, en resolution til præsident Putin, hvori han opfordredes til at anerkende de to selvudråbte folkerepublikkers uafhængighed. Den 21. februar underskrev Putin en venskabs- og bistandsaftale med de to republikker, som giver dem mulighed for at anmode om assistance i tilfælde af et angreb. Så det var slet ikke tilfældet, at Putin startede en aggressionskrig mod Ukraine ud af det blå.

Det spørgsmål, der bør undersøges indgående, er Figaro-journalisten Malbrunots vurdering efter sin rejse til Ukraine, at det er USA, der bestemmer i krigen i Ukraine. "Jeg så det med mine egne øjne," sagde Malbrunot.

Nu har udenrigsministeren i Tyrkiet – som trods alt er medlem af NATO – Mevlüt Cavosoglu beskyldt visse NATO-lande for at ville forlænge krigen i Ukraine for at svække Rusland. Den tidligere chef for det italienske luftvåben, general Leonardo Tricarico, udtrykte det endnu skarpere og sagde til italiensk tv, at præsident Biden, Blinken, Stoltenberg og Boris Johnson ikke engang havde sagt ordet "forhandlinger". "Jeg ved, hvad jeg siger: Biden ønsker ikke fred," sagde Tricarico.

Et resultat af hele udviklingen er, at forholdet mellem Tyskland og Rusland er fuldstændig ødelagt. Måske er det værd at huske på den amerikanske geopolitiske ekspert George Friedmans udtalelse i en tale i 2015 til Chicago Council of Global Affairs: For USA, sagde han, var det den oprindelige frygt for, at tysk kapital og teknologi ville blive kombineret med russiske råstoffer og arbejdskraft, fordi denne kombination var den eneste magt, der kunne true USA. USA's

strategi er derfor at skabe et antirussisk bælte gennem et intermarium (landene fra Polen til Bulgarien), som afskærer Tyskland og Rusland fra hinanden. Det var netop i denne ånd, at fru Baerbock for nylig rejste til de baltiske lande, hvor hun besøgte mindesmærket for kommunismens ofre, men fandt det ikke i overensstemmelse med tidens ånd at mindes nationalsocialismens ofre.

Det er denne geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede. Derfor er det globale sikkerhedsinitiativ, som Xi Jinping netop har foreslået, og som skal omfatte alle stater i vid udstrækning, af største strategiske betydning. Han understregede ikke blot, at de fem principper for fredelig sameksistens og ånden fra Bandung-konferencen er mere relevante i dag end nogensinde før, men han gav også udtryk for netop den optimisme, der er så hårdt tiltrængt i dag:

“Et kig på historien lærer os, at jo vanskeligere tingene bliver, jo vigtigere er det at bevare tilliden. Problemer skal man ikke frygte, for det har været det ene problem efter det andet, der har været drivkraften bag det menneskelige samfunds fremskridt. Ingen vanskeligheder kan nogensinde stoppe historiens hjul. Stillet over for mange udfordringer må vi ikke miste tilliden, vakle eller trække os tilbage. I stedet skal vi styrke vores selvtillid og gå videre mod alle odds.”

Det fremgår af disse sætninger, at Xi Jinping er en ven af Leibniz' tanker, hvis idé om “den bedste af alle verdener” netop er, at alt ondt i verden kan skabe et endnu større gode, og at den enkeltes modige indsats for at overvinde problemer øger frihedsgraden i universet.

Hvis vi i Tyskland ønsker at finde en vej ud af den yderst farlige situation, hvor geopolitiske eventyrere med deres krav om flere og flere offensive våben til Ukraine, så krigen kan fortsætte “til den sidste ukrainer”, i sidste ende øger faren for atomkrig, så må vi tage Xi Jinpings initiativ alvorligt. Hvis vi insisterer på dette helt nye paradigme, vil vi også

gøre USA en større tjeneste end at ende i en atomvinter på grund af en misforstået alliancetilhørsforhold. Kun hvis USA, Rusland, Kina og Europa deltager i en fælles sikkerhedsarkitektur, kan vi permanent undgå denne fare.

zepp-larouche@eir.de

Billede: www.fmprc.gov.cn

**POLITISK ORIENTERING den 28.
april 2022:**

**Vesten har startet den nye
verdenskrig.**

**Kan den stoppes inden det
bliver en atomkrig?**

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/04/tg-28.4.22.mp3>

Resumé:

Mødet på den amerikanske luftbase i Ramstein, Tyskland, hvor Morten Bødskov deltog, var NATO ++. Ud over NATO-medlemmer og Ukraine var også Israel, Japan, Sydkorea og andre af USA's partnere til stede for at aftale massiv militær støtte til

Ukraine og fortsat udvidet militært samarbejde. Tysklands kansler Scholz gav efter for presset til at levere tanks og tunge våben til Ukraine. NATO er i total krig mod Rusland via sin proxy Ukraine. Ukraines præsident Zelenskij er blot en skuespiller, der læser de manuskripter op, der er skrevet i London og Washington.

USA, NATO og EU lyver om at lave sanktioner for at stoppe krigen. Man har på intet tidspunkt forsøgt at stoppe krigen i Ukraine, men har tværtimod skabt den for at bruge den til at ødelægge Rusland, som en uafhængig magt. Se analysen fra den amerikanske tidligere militærmand og senator Richard Black og læs de rystende fakta fra den schweiziske tidligere FN og NATO-militærrådgiver Jaques Baud. Det var ikke Rusland der startede krigen den 24. februar. De reagerede blot på den igangværende planlagte militære operation, som Vesten har haft i gang i Ukraine siden kuppet i Kiev i 2014. Der har aldrig været en massiv russisk militær overlegenhed. 130.000 russiske kombatanter har stået over for 250.000 på den ukrainske side. Rusland havde aldrig opbygget den 3-1 fordel, en angriber gerne skal have, for det var aldrig Rusland, der ønskede krigen. Man handlede i desperation for at imødegå det planlagte vestligt støttede ukrainske angreb imod Donbas og Krim.

Der er masser af krigsforbrydelser i krigen, men i modsætning til den ukrainske (britisk iscenesatte) ukrainske propaganda er det ikke russerne, der er unødigt brutale, men de ukrainske ideologiserede specialstyrker. Se interviewet med Richard Black. Var der nogen der troede på, at videoen med nyvaskede smilende blonde børn virkelig var indspillet efter to måneders mareridt i jorden under stålværket i Mariupol? Eller var det blot endnu en iscenesat propagandafilm. Er der 50 franske militærmænd gemt i værkets underjordiske gange, der var ansvarlige for sænkningen af Ruslands flagskib Moskva?

I lighed med Tyskland og de andre europæiske vasalstater har Danmark opgivet sin suverænitet og parerer blot ordrer fra USA

(EU) og NATO. Stem nej til ophævelsen af forsvarsforbeholdet, men det er ikke nok til at stoppe krig. Der skal også være et massivt nej til fortsættelsen af verdenskrigen imod Rusland og andre (som f.eks. Kina), der nægter at opgive sin suverænitet. Ellers får vi atomkrig.

Den fortsatte krig i Ukraine og sanktioneerne imod Rusland vil medføre global fødevaremangel der kan true over en milliard mennesker på livet, men hvem hører stemmer i Vesten bekymre sig om det? Kun Rusland, Kina, Indien og andre ikke-vestlige nationer har iværksat tiltag for at undgå det. Vil Indien indgå i en alliance sammen med Rusland og Kina for at opretholde sin suverænitet? Ruslands lukning af gassen for Polen og Bulgarien er blot et skud over boven. Tyskland og Italien er langt mere afhængige af russisk gas, der ikke kan erstattes med andet i løbet af flere år. Hvis EU fortsætter konfrontationen vil man påføre Tysklands og Europas økonomi og levestandard ubodelig skade.

Det vestligt ledede globale finanssystem er allerede i nedsmeltning pga. kæmpe gæld, stigende inflation og eksploderende renter. De vedvarende paniske aktioner for at skade Rusland og andre, der ikke makker ret, trækker tæppet væk under det vestlige system og den vestlige globale magt. Vil Vesten forstå sin fejltagelse inden alt forsvinder i atomkrig?

Det er ikke Rusland imod verden men Vesten imod det meste af Verden. Schiller Instituttets konference fra den 9. april om en ny global sikkerhedsarkitektur viser vejen ud. Kinas Xi Jinping har svaret med en opfordring til et globalt sikkerhedsinitiativ. Kan vi få folk i Vesten til at høre deres stemmer og sige fra over for selvmordspolitikken?

Bliv aktiv. Gå med i Schiller Instituttets kampagne. Skab historie. Stop katastrofen og skab en fredsorden og en global renaissance.

Baggrund:

Col. Richard Black: U.S. Leading World to Nuclear War

Jacques Baud: The Military Situation In The Ukraine – Update

NYHEDSORIENTERING APRIL 2022: Fredelig sameksistens eller atomkrig?

Download (PDF, Unknown)

Tegn på handlekraft, tegn på, at vi gør det rigtige.....

Ikke korrekturlæst

Den 21. april: Der viser sig afgørende muligheder for, at NATO's krig mod Rusland måske ikke vil medføre, at mere end en milliard mennesker vil blive dræbt af sult, hungersnød og kulde i år, og at en optrapning til atomkrig kan forhindres. Disse opstår, bestemt ikke på baggrund af de globale finansfolks møde i Washington i denne uge; ej heller på baggrund af militære begivenheder eller forhandlinger i Ukraine.

Der foreligger erklæringer, og aktivt samarbejde fra nogle

store nationer, om at øge fødevarereproduktionen på trods af alt; og Schiller Instituttets verdensomspændende mobilisering bestræber sig på at inddrage i tusindvis af ledere rundt om i verden, for at skabe en ny strategisk og økonomisk udviklingsorden, før katastrofen rammer. Et direkte samarbejde mellem russiske gødningseksportører og Indiens landmænd, skaber på trods af krig og sanktioner der ødelægger russiske og ukrainske fødevarer til verden, udsigt til, at Indien i år kan øge hvede og ris eksporten betragteligt, selv om krig, gødnings inflation og mangel, truer med at udsætte en milliard mennesker for hungersnød. Indiens præsident Narendra Modi har erklæret, at hans land agter at gøre det.

Vores konference den 9. april, hvor 5.000 mennesker, rundt om i verden deltog for at blive klogere på en ny arkitektur for strategisk stabilitet og respekt for alle nationer og en LaRouche-plan for en ny arkitektur for økonomisk udvikling, udløser nu noget mere omfattende. Hundredvis af de mest indflydelsesrige af disse deltagere, mobiliseres nu til at udbrede andraget, som konferencen samledes om, til at nå ud i regeringerne verden over.

I dag talte Kinas præsident Xi Jinping personligt i et internationalt forum i Kina, indgående om en ny verdensomspændende strategisk arkitektur, hvis karakteristika er som dem, der blev præsenteret den 9. april, dvs. uden kup, krige med regimeskift og ensidige sanktioner, baseret på FN's charter om rettigheder.

Regeringen i NATO-medlemslandet Tyrkiet, udtalte for første gang sandheden om, at "nogle lande i NATO" ikke ønsker forhandlinger, men ønsker at se krigen mellem Rusland og Ukraine fortsætte i lang tid. Det var ikke nødvendigt at nævne briterne og Biden-administrationen.

Dette er tegn på, at vi gør det rigtige.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche,

erklærede i en webcast i går: "Min mand var i meget lang tid overbevist om, at dette ikke er en kamp mellem nationer. Denne kamp udspiller sig mellem oligarkiet, de finansielle magter i City of London og Wall Street ... og folkets tarv. Så det er ikke en strid mellem USA og Rusland eller endog Europa – det er i virkeligheden et spørgsmål om oligarkiet mod almenvellet. Det er grunden til at han mente, at man havde brug for en magtfuld kombination af lande, der kunne modstå presset fra dette oligarki."

Dette oligarki var i stand til at udnytte en russisk sårbarhed – at blive direkte, strategisk truet fra Ukraine – til at fremtvinge den krig og den pludselige, alvorlige globale økonomiske straf og smerte, som nu eksisterer. Det er præcis, hvad de ønskede af deres "Great Reset", deres "Green New Deal".

Lyndon LaRouche advarede om dette allerede i 2011, da han pegede på dette oligarkis enorme boble af ubetalbar gæld. "Det meste af denne bailout-gæld, Wall Street-gælden, London-gælden," sagde LaRouche, "er absolut værdiløs. Den kan aldrig tilbagebetales. Den eneste løsning på denne sag var at føre denne krig. Hvis det Britiske Imperium kom ud som sejrherre i en sådan krig, med støtte fra USA, så ville de eftergive deres gæld, og de ville kunne fortsætte deres forretninger. Men verdens befolkning ville blive reduceret kraftigt på grund af sult, sygdom...." Han advarede om det igen i marts 2014, efter det anti-russiske kup i Ukraine, da han erklærede: "Ukraine er egentlig ikke den egentlige problemstilling. Det handler om at ødelægge, besejre Eurasien." https://archive.schillerinstitute.com/news_briefs/2014/0317-lyndon-russian_tv.html

På det årlige IMF/World Bank-møde for bankfolk og finansfolk i Washington i denne uge, drøftede de amerikanske og europæiske bankfolk, at påføre Rusland maksimal smerte; men de bruger den krig, som de provokerede Rusland ind i, til at påføre smerten til hele verden. Som selv oligarkiets egne publikationer må

erkende, betragter de fleste nationer i verden NATO's politik og krigen, som en katastrofe.

Vejen er åben for ethvert tænkende menneske, til at bidrage til at ophæve sanktionerne, afslutte krigen, skabe et nyt økonomisk udviklingsparadigme, som Lyndon LaRouche, utallige gange har formuleret det til så mange nationer, for at løse netop en sådan krise.

Der er en global nyorientering i gang: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp- LaRouche 20 april. 2022

Den 20. april (EIRNS) – Verdens vigtigste finansministre, centralbankfolk og private finansfolk samledes i Washington, D.C. de første tre dage i denne uge til det årlige forårsmøde i Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken. De indrømmede offentligt, at op mod 1,7 milliarder mennesker står over for en alvorlig fødevarekrise og sultenød i år. De nikkede forstandigt til beretninger om, at en inflation på op til 50, 80 og sågar 120 % på fødevarer og energiprodukter var skudt i vejret i Tyskland og i hele Europa, for ikke at nævne et desperat Sydamerika. De var enige i, at lavindkomstlandenes gæld er blevet fuldstændig ubetalelig og vil komme til at detonere inden for kort tid. Og de lykønskede hinanden med deres »brændte jords«-sanktioner, hvormed de har til hensigt

at udslette Rusland – og alle andre oprørske nationer – fra jordens overflade.

Og stadig forsøgte de at trøste hinanden med overbevisningen om, at meget få lande, trods alt det ovenstående, vil tilslutte sig Kina, Rusland og de omkring 150 nationer, der er en del af Bælte- og Vejinitiativet, som udgør et økonomisk alternativ til det døende og dødbringende, transatlantiske finanssystem. Som IMF's nye cheføkonom, Pierre-Olivier Gourinchas, argumenterede, forventede han ikke på nuværende tidspunkt, at mange lande »vil træffe det valg, at deres fremtid består i at springe over på den anden side«.

I sit ugentlige webcast den 20. april pegede Helga Zepp-LaRouche på den tilspidsende konfrontation mellem oligarkiets krav og dem, der stræber efter menneskehedens fælles velfærd, som værende karakteren af den kommende konflikt. Hun understregede, at der er en global nyorientering i gang, som er ved at opstå omkring Rusland, Kina og Indien. Dette tager form ligesom hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde fremsat med sit Firemagtsforslag, der skulle forene Rusland, Kina, Indien og USA. For at skabe den nødvendige forandring, væk fra det kollapsende transatlantiske system, kræves der en koalition af nationer, stærke nok til at forsvare sig mod London, Wall Street og Silicon Valley. Dette sker nu – det vigtigste spørgsmål er, om vi kan mobilisere nok kræfter i USA og Europa til at støtte denne nye strategiske og finansielle arkitektur, inden de imperiale interesser, der forsvare det nuværende bankerotte system, fremprovokerer 3. Verdenskrig.

»Konflikten er ikke mellem 'demokratier' og 'autokratier', men mellem det koloniale system og dem, der modsætter sig det«, udtalte Zepp-LaRouche, som dette blev præsenteret i dybden på Schiller Instituttets særdeles vellykkede konference den 9. april. Den nærmeste fremtid, sagde hun, vil blive stadigt mere turbulent og tilføjede, at hun er overbevist om, at »vi ikke vil komme igennem dette år uden store nyudviklinger«.

Den kommende opgave er at fortsætte og omgående udvide den proces, der blev indledt på Schiller Institutets konference, for at bringe tiltagende, internationale kræfter ind i denne diskussion og organisere en tilstrækkelig stor styrke af nationer og politiske grupperinger til rent faktisk at indkalde til en international konference for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som er menneskeheden værdig.

Kinas ambassadør i USA opfordrer til en universel sikkerhedsarkitektur

Ikke korrekturlæst

Den 20. april (EIRNS) – i et indlæg offentliggjort i {The National Interest} den 18. april advarer Kinas ambassadør i USA, Qin Gang, om det presserende behov for at reducere det enorme pres, der er lagt på det internationale system efter krigen, og som er blevet forværret af pandemien, den truende recession, “uovertrufne sanktioner” og en galopperende inflation. “Det er på høje tid, at vi mindsker presset, og ikke omvendt, for vores fælles verden”, understreger han. Der skal ikke blot være en afslutning på krigen i Ukraine, men også et “grundlæggende svar på varig fred og stabilitet i Europa og en afbalanceret, effektiv og bæredygtig filosofi og arkitektur for dets sikkerhed”.

Qin gennemgår derefter nøglepunkter i de sidste 40 års historie, herunder hvordan landene i Centralasien, Kina og Rusland håndterede provokationer fra Vesten, herunder NATO’s ekspansion mod øst, og engagerede sig i en “hidtil uset

udforskning af en ny sikkerhedsfilosofi og -model". Det, der blev kendt som "Shanghai Five"-mekanismen, Shanghai Cooperation Organization (SCO) og lignende typer af samarbejdsorganisationer, var konsekvensen, som gjorde det muligt at skabe fælles fred mellem Kina, Rusland og de centralasiatiske lande.

Qin uddyber karakteren af forholdet mellem Rusland og Kina samt Kinas egen udenrigspolitik og tilbageviser enhver idé om, at Kina på forhånd havde kendskab til Ruslands militære operation i Ukraine, eller at Kina bistår Rusland med hjælp. Dette er ren misinformation, sagde han. Han understreger den uafhængige karakter af Kinas udenrigspolitik og advarer om, at et forværret forhold mellem USA og Rusland ikke vil betyde et bedre forhold mellem USA og Kina, og at et dårligere forhold mellem Kina og Rusland heller ikke vil betyde et bedre forhold mellem Kina og USA. Det er en fejl, at nogle mennesker truer Kina med sanktioner for at tvinge det til at give afkald på dets uafhængige udenrigspolitik. Det er også en stor fejl at forsøge at sammenkæde Taiwan med Ukraine. Og andre "opildner til misforståelser, konfrontationer og usikkerhed i Asien og Stillehavsområdet", uden at de bekymrer sig om, hvorvidt denne region kommer til at følge i Europas fodspor.

Den kinesiske ambassadør gør det grundlæggende punkt gældende, at selv om "vi ikke er i stand til at nå til enighed i øjeblikket om, hvilken slags internationalt system vi ønsker", bør folk huske på "krigens svøbe", der opstod to gange i det 20. århundrede, og som bragte "usigelig sorg over menneskeheden". De sidste fire årtiers fremmedgørelse burde oplyse os om, at "vi alle lever i en fælles verden med en fælles fremtid". Det er udelukket, at et land eller en blok af nationer kan have absolut sikkerhed, og samtidig ignorere andre landes sikkerhed. Uden respekt, tillid, gensidig tilpasning og samarbejde vil verden aldrig blive fredelig... Vores fælles mål er varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand for de 1,8 mia. kinesere og amerikanere og de 7,8

nia. mennesker i verden. Dette er det historiske ansvar for Kina og USA som to store nationer.”

Kilde:

(<https://nationalinterest.org/feature/chinese-ambassador-ukraine-crisis-and-its-aftermath-201867>)

Anerkend de røde linjer, og indfør et nyt paradigme for verden

Ikke korrekturlæst

Den 18. april (EIRNS)-Det er slemt nok, at Vesten ignorerede Ruslands røde linje mod NATO's udvidelse til dets grænser; men nærmest ingen i den officielle ledelse er tilstrækkelig ærlig og moralsk ansvarlig til at anerkende denne fejltagelse og påbegynde en ansvarlig adfærd. Nu er der flere røde linjer, der bliver overskredet. I denne farlige og grusomme situation, tæller de enkelte personer, der har karakter til at erkende de røde linjer, se det store billede og kæmpe for et nyt paradigme, uvurderligt meget i historien.

En af Ruslands nuværende røde linjer er, at der ikke må indsættes NATO- eller amerikanske styrker i Ukraine. Den 15. december 2021, fremsendte Rusland dette sikkerhedsforbehold skriftligt til Washington, Bruxelles og alle NATO-hovedstæder, men det blev fuldstændig ignoreret. Nu har flere kilder, herunder den fremtrædende Le Figaro-medarbejder Georges Malbrunot, rapporteret, at amerikanske Delta Force og britiske SAS har styrker i Ukraine, på trods af at Washington har afvist at have "no boots on the ground" dér.

I Washington opfordrer senator Chris Coons (D), nu indtrængende til at indsætte amerikanske tropper i Ukraine. Coons er en af Bidens kumpaner og sidder nu på det embede, som Biden tidligere havde i Delaware.

Biden, NATO's chef Jens Stoltenberg og den britiske premierminister Boris Johnson agerer alle for at forpurre enhver forhandling om en løsning mellem Ukraine og Rusland. EU-Kommissionens næstformand og udenrigspolitiske chef Josep Borrell har udtrykkeligt sagt, at der skal findes en "militær løsning". Han tweetede den 9. april efter et besøg hos præsident Zelenskij i Ukraine: "Denne krig vil blive afgjort på slagmarken."...

Rapporter sent i dag tyder på, at russiske styrker nu rykker kraftigt frem [i Mariupol] og andre steder i Donbas. Det Hvide Hus har meddelt, at præsident Biden vil afholde en telekonference om sagen den 19. april med europæiske ledere.

I dag opfordrede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche, der gennemgik disse faktorer, til, at flere fornuftige stemmer fra alle lande og kredse, træder frem for at sikre lederskab over for dette vanvid og i stedet mobiliserer for handlinger i overensstemmelse med et nyt paradigme for internationale relationer.

Som bekendt har millioner af mennesker i Vesten på grund af mediernes black-out, ingen anelse om, at der er en forhistorie med NATO's bevægelse østpå til Ruslands grænser, som går forud for det, som de får at vide er et "uprovokeret" russisk angreb på Ukraine den 24. februar. Men stanken fra løgnene i Washington, London og Bruxelles er så slem, at folk hurtigt kan blive klogere.

En anden rød linje, der bliver overskredet, er at Taiwan er en del af et-Kina, hvilket det globale NATO benægter, mens Washington hykler omkring det. I sidste uge anførte senator Lindsey Graham (R-SC) og Bob Menendez (D-NJ) en delegation af

en række andre kongresmedlemmer om bord på et fly fra det amerikanske luftvåben til Japan, Australien og Taiwan. Graham mødtes med Taiwans præsident Tsai Ing-wen. Menendez og Graham anbefalede en AUKUS-militær opbygning af militæret (Australien, Storbritannien, USA) i Indo-Stillehavsområdet med henblik på at slå tilbage mod Kina. "Dette er en chance for demokratier til at stå op mod bøller, og du vil se en modreaktion imod bøllerne overalt i verden", erklærede Graham rasende.

I mellemtiden agerer Kina og Rusland i deres nationale økonomiske og strategiske interesser i fællesskab og i dybden. I dag mødtes præsident Vladimir Putin med sine øverste økonomiske ledere for at drøfte den russiske økonomi på en tv-transmitteret videokonference. Han sagde, at den "økonomiske blitzkrieg" med sanktioner mod landet har den alvorligste effekt på dens ophavsmænd i Vesten. I mellemtiden er Rusland fortsat med at sende hvede til udvalgte lande, herunder Tyrkiet, Egypten, Iran, Algeriet, Sudan og Kina. Den 17. april meddelte Rusland også, at det vil øge mængden af gødning, som det vil afskibe, med 700.000 tons.

I Kina rapporterede statsrådet her til morgen om de økonomiske fremskridt i første kvartal med en samlet årlig stigning på 6,5 % i fremstillingssektoren og lignende foranstaltninger. I kampen mod COVID-19 er Kina nu ved at innovere foranstaltninger til det, der kaldes "lukket kredsløbsstyring" af produktionen på fabrikkerne. Arbejdstagere i lokalsamfund med aktiv SARS-CoV-2 virus, vil arbejde på fabrikkerne i en 14-dages periode under meget sikre og overvågede forhold, hvorefter de holder en pause og planlægger test og nye arbejdsacyklusser. Idéen er både at redde liv og at sørge for midlerne til at leve på samme tid, uden at der skal foretages nogen kompromiser.

Sammenlign denne situation med det åbenlyse sammenbrud og den manglende mobilisering af produktionen i det transatlantiske område, inden for de mest grundlæggende sektorer som energi,

fødevarer og vand. Et eksempel fra den seneste tid gør det tydeligt. Union Pacific Railroad med base i Omaha, Nebraska, et af de vigtigste jernbaneselskaber for landbrugsstaterne fra Iowa til Californien og Texas, har meddelt CF Industries, et stort kvælstofgødningsselskab, at CF Industries er nødt til at reducere sine gødningstransporter med 20 % på jernbane, fordi Union Pacific ikke kan håndtere dem. Union Pacific forsøger at nedbringe sit eksisterende efterslæb af forsendelser af korn, ethanol og andre råvarer. Den amerikanske jernbanekapacitet har været underudviklet i årtier som følge af deregulering, privatisering og fusioner. Dette betyder en katastrofe for afgrøder og landmænd, hvilket CFI's præsident udtalte i en erklæring i sidste uge.

Kombineres forstyrrelsen med de massive konsekvenser af den vestlige tørke i Nordamerika, der påvirker Californien, gennem High Plains og ned til Mexico, er betingelserne for en fødevarekrise for amerikanerne " på hjemmefronten" nært forestående. Der har været voldsomme brande i hvedeområderne i Kansas og Texas, fordi det er så tørt. Årsagen er ikke klimaændringer: Det er årtiers manglende opbygning af vandinfrastruktur. Dette kan ikke bebrejdes Putin.

Således er de umiddelbare farer for atomkrig, langvarige geopolitiske stridigheder og økonomisk sammenbrud alle aspekter af opløsningen af et Wall Street/London-politisk system, hvis etablerede ledere kun repræsenterer deres eget værdiløse ego, og ingen andre. Situationen kræver, at ledere for det fælles bedste aktiveres, at der føres forhandlinger om den snarest mulige løsning i Ukraine og at der træffes samordnede foranstaltninger mod hungersnød, for at opfylde verdens sundhedsbehov og for at sikre fremtiden.

Panel 2: Sikkerhed: Tale af Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progres i Frankrig ved Schiller Institutets videokonferenece: “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”

I dette panel vil talerne diskutere, hvordan vi kan organisere en verden, hvor alle folkeslag og alle suveræne nationer kan leve og udvikle sig i et fredeligt og gensidigt fordelagtigt samarbejde. Vores indledende taler vil være Jacques Cheminade. Jacques er formand for Solidarité et Progres i Frankrig og tidligere præsidentkandidat i Frankrig. Han vil tale om “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”.

Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden

Trediveårskrigen, der begyndte i 1618, kostede mindst fem millioner mennesker livet. Det var en sand europæisk apokalypse. I dag sidder vi på en dommedagsmaskine. Vores udfordring er at stoppe den, før den ødelægger menneskeheden enten gennem en global økonomisk ødelæggelse eller en atomkrig.

Den løsning, som Den Westfalske Fred i 1648 gav på tidens grusomheder, bør være en inspiration for os til at skabe en fredsdynamik gennem en ændring af vores måde at tænke og handle på. Fordi den ikke blot afsluttede religionskrige og etablerede en ny form for fredsforhandlinger mellem stater,

som man kan læse i alle historiebøger, men mere grundlæggende fordi den omhandlede agapē, det græske ord for forståelse, kreativ, tilgivende god vilje mod alle mennesker, i verdslig forstand.

I sit essay fra 2004, "Dialog mellem de eurasiske civilisationer: Jordens næste 50 år", fortæller Lyndon LaRouche os: Det implicitte grundlag for viden om kompetencen i vores valg ligger ikke i erfaringerne fra fortiden, men i kompetencen i vores erfaringer med fremtiden.

Ånden i Den Westfalske Fred er netop derfor en reference for os: den vedrører et menneskehedsbegreb, som endnu ikke eksisterede på det tidspunkt, men som ikke desto mindre var absolut nødvendigt at udtænke for at sætte en stopper for den gensidige ødelæggelse, der dengang fandt sted i et system med lose-lose-systemet. Det er vores udfordring i dag igen at se med fremtidens øjne.

For at give en fornemmelse af krigens grusomheder viser jeg her "Hængningen", fra en serie på 18 stik af Jacques Callot, der går tilbage til 1633, kaldet "Krigens elendigheder og ulykker", hvor han skildrer, hvordan krigens vold og moralske nedbrydning berører både civile og soldater. Plyndringen af byen Magdeburg er et forfærdeligt eksempel på sådanne grusomheder: Efter at soldaterne havde indtaget den belejrede by på én dag, var kun 200 af de 1.900 bygninger ubeskadiget, og omkring firefemtedele af byens 25.000 indbyggere var døde.

Det tog derefter mere end fire års forhandlinger, mellem 1643 og 1648, at nå frem til en aftale gennem forskellige traktater, primært i Münster og Osnabrück.

De tre westfalske principper

Fred kræver, at der skabes internationale principper og love mellem nationalstaterne; den kan aldrig være en ren diplomatisk ordning inden for et eksisterende system.

Hvordan var det så muligt? Fordi den skabte en højere orden i forholdet mellem nationer og mennesker! Det er i bund og grund igen grunden til, at det skal være vores reference i dag. På den anden side holdt en ond krigsforkæmper og Global Britain-narkoman som Tony Blair en tale i Chicago i april 1999, hvor han afviste Vestfalen og fastholdt sin opfattelse af en morderisk liberal interventionisme mod nationalstaterne.

Lad os så se nøje på de tre westfalske hovedprincipper, og hvordan de fører til et win-win-system med gensidig udvikling, som dengang blev kaldt kameralisme, merkantilisme eller filadelphisme.

Artikel 1 angiver kernen i den westfalske filosofi: At der skal være en kristen og universel fred ... at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden... den anden part fordel, ære og ære.

Det er helt i modstrid med det geopolitiske princip, ifølge hvilket hver spiller forsøger at drage fordel af alle gevinster på bekostning af de andre.

Artikel 2 skitserer:

Der skal både på den ene og på den anden side være en evig glemsel, amnesti og benådning af alt, hvad der er blevet begået siden begyndelsen af disse stridigheder, uanset hvor og hvordan fjendtlighederne er blevet udøvet, således at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlighed, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden...

Dette er, hvad det betyder at "se med fremtidens øjne" og ikke gennem fortidens uendelige og selvdestruktive klager.

Derefter koncentrerer traktaten sig, før den afklarer territoriale krav, om at tage fat på den økonomiske ruin, som alle var på vej ned i. De insolvente og ulovlige gælds- og finansielle fordringer, der er identificeret som potentielle årsager til den evige krigsdynamik, sorteres og afvikles,

hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35-39) eller forhandlet omlægning af gæld (artikel 48). I artikel 37 hedder det bl.a:

Kontrakter, udvekslinger, transaktioner, forpligtelser, traktater, der er indgået ved tvang eller trusler og ulovligt afpresset af stater eller undersåtter ... skal annulleres og ophæves på en sådan måde, at der ikke længere skal foretages nogen undersøgelse efter dem.

Artikel 40 tilføjer:

... og dog er de pengesummer, som under krigen er blevet udtrukket i god tro og med god vilje som bidrag for at forhindre større ulemper for bidragyderne, ikke omfattet af denne artikel.

Det er ånden i Glass-Steagall-loven mod det, som Roosevelt kaldte pengemagere og bankstere.

Ånden i Agapē

Lad mig kort tilføje noget. Det er den samme ånd, som Martin Luther King legemliggjorde i sin berømte politiske prædiken, der blev holdt i Dexter Avenue Baptist Church i Montgomery, Alabama: "Elsk dine fjender", inspireret af Matthæusevangeliet. Han understregede:

"Langt fra at være et fromt påbud fra en utopisk drømmer, er dette bud en absolut nødvendighed for vores civilisations overlevelse... En anden ting, som et individ må gøre i forsøget på at elske sin fjende, er at opdage det gode element i fjenden; og hver gang du begynder at hade denne person og tænker på at hade denne person, så indse, at der er noget godt der og se på disse gode sider, som vil opveje de dårlige sider..."

Og så: "Der er en anden grund til, at du skal elske dine fjender, og det er fordi had forvrænger den hadendes

personlighed.”

Det, som Martin her udtrykker i sin dybeste form, er et princip, som deles af de bedste af alle civilisationer i vores menneskehedshistorie, når man er engageret i at forbedre et menneske ved at ændre hans eller hendes måde at tænke og handle på, og dermed forbedre sig selv.

Det er vores udfordring at organisere den anden i Den Westfalske Freds ånd. Inspireret af Nikolaus af Cusa har I hørt Helga Zepp-LaRouche udfordre os til at nå op på niveauet for modsætningernes sammenfald. At skabe fred er ikke at løse tingene sammen med en ven, men at organisere en fjende på et højere niveau af tænkning og handling end det niveau, hvor konflikten opstod – hvorfra det bliver muligt at være fælles om at gøre det gode sammen.

Det er netop her, at Den Westfalske Fred fører til opblomstring af den menneskelige kreativitet i det fysiske univers. Hvis freden skal opretholdes og udvikles, må den baseres på en stigning i den menneskelige produktivitet i forbindelse med opdagelsen af nye fysiske principper, der anvendes i form af teknologier, som sikrer bedre sociale livsbetingelser for alle. Dette blev opnået i både Tyskland og Frankrig under bidrag fra de kreative hjerner i anden halvdel af det 17. århundrede, især Gottfried Wilhelm Leibniz. I Frankrig, omkring Académie des Sciences, er det kendt under navnet “colbertistisk” merkantilistisk økonomi. I Tyskland skabte den kameralisme: forbedring af den nationale regering samtidig rettet mod at øge udbyttet af landbrug, produktion og socialt ansvar, langsigtet økonomisk vækst til gavn for alle.

Det er vigtigt at understrege her, at Leibniz i sin Novissima Sinica fra 1697 udviklede det koncept, at Vesten og Østen på det eurasiske kontinent skulle udveksle det bedste fra hver af dem, forpligtelsen til videnskab og teknologisk udvikling i Vesten og principperne for en harmonisk social udvikling i Kina. Der fandt ganske vist nogle udvekslinger af stor værdi

for begge parter sted, men projektet som en drivkraft i retning af universel enhed blev blokeret.

Er det ikke netop det, der ikke har været muligt dengang, der er vores westfalske udfordring for os alle i dag? Jeg er glad for, at formålet med vores konference netop er dette: enhed uden ensretning, udveksling af det bedste fra os alle for at sikre freden gennem den fælles udvikling af vores menneskelige potentialer i universet, ud over det, vi kender, og ud over det, vi kender.

Leibniz skrev i sin Codex Juris Gentium:

Et godt menneske er et menneske, der elsker alle, så vidt fornuften tillader det. Velgørenhed er en universel velvilje, og velvilje er vanen til at elske det gode eller til at ville elske det gode. Kærlighed betyder altså at glæde sig over de andres lykke.... lykke hos dem, hvis lykke behager os, bliver til vores egen lykke.

Nogle vil kalde det "utopisk". De tager dødeligt fejl. Dødeligt, fordi alternativet er at falde i Thukydid-fælden, den geopolitiske opfattelse, at en aftagende magt nødvendigvis konfronteres med en opstigende magt, og at det betyder krig. Det var det, der ødelagde Sparta og Athen i de peloponnesiske krige. Det, der truer med at ødelægge os nu, ville være langt værre, fordi det denne gang er på hele menneskehedens niveau, udstyret med destruktive finansielle algoritmer og atomvåben. Det er en dødkultur. Vores er en livskultur til gavn for det fælles bedste og fremtidige generationer.

Kun ét ord til sidst. Xi Jinping er en dedikeret læser af Leibniz, og websiderne Ai Sixiang (glad for at tænke) er en platform for kinesisk engagement i fremtiden. Det, som Europa har skabt, herunder USA's forfatning, er den anden grund til, at vi er her.

Lad os så være glade for at være anderledes, men med den samme westfalske drivkraft til enhed for at reparere og genopbygge vores så umiddelbart truede verden.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale tænksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsættelige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores

forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon

LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets
videokonfernece
For at etablere en ny**

sikkerheds - og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud."

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide "en tomme mod øst", ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk

og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenede verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle

forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes”, og “For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser”.

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfare. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et “Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.”, der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

“Artikel 1: Generelle betingelser for fred

“Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

“Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som “udviklingslande”. Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og

Sovjetunionen” – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – “anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter.”

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge” eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA’s Build Back Better-program og EU’s Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevarerproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

‘Kontrolleret opløsning’ af økonomien; en milliard døde af sult; og den stigende fare for atomkrig – så, er du nu klar til at lære LaRouches økonomi?

Den 6. april 2022 (EIRNS) - Ud over deres igangværende “kontrollerede opløsning” af verdens fysiske økonomi udfører briterne nu en “kontrolleret nedrivning” af den eksisterende internationale institutionelle arkitektur... Den systemiske sammenbrudskrise, som Lyndon LaRouche længe advarede om, er nu over os. Verden har ikke længere den luksus at vente – at se om LaRouche virkelig havde ret, at se om de meget omtalte “de” vil gøre noget ved rodet, at udskyde og vente på at nogen

andre skal handle først.

Tiden er inde til LaRouches nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur nu. Tiden er inde til, at du – sammen med regeringer og politiske ledere i hele verden – skal beherske LaRouches økonomiske metode. Et godt sted at starte er på Schiller Instituttets internationale konference på lørdag den 9. april, hvor en snes internationale højtstående talere fra et dusin nationer, der repræsenterer alle kontinenter, vil drøfte de idéer, der er nødvendige for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur med den Westfalske Fred som model.

Den britiske regering er sammen med Washington på vej til at ekskludere Rusland fra alle mulige internationale institutioner...

Bucha bruges til at retfærdiggøre optrappede sanktioner mod Rusland, som har udløst en kædereaktion i verdens fysiske økonomi (hvad nogle kalder "forsyningskæder"), der omfatter desperat mangel og kraftigt stigende priser på energi og fødevarer i udviklingslandene, især i Afrika og Mellemøsten. Fødevareroprør truer allerede i snesevis af lande, og spøgelseset om op til en milliard sultedødsfald i år er chokerende nok ved at blive en realistisk prognose.

Som Kinas ambassadør ved FN, Zhang Jun, udtalte i FN den 5. april: "Gennemførelsen af alle-dimensionelle og vilkårlige sanktioner er ensbetydende med at politisere, instrumentalisere og bevæbne verdensøkonomien, udløse en alvorlig krise inden for global økonomi og handel, finanser, energi, fødevarer, industrikæder og forsyningskæder, bringe årtiers udviklingsgevinster for det internationale samfund i fare, og få folk i alle lande til at betale en høj pris".

... Tag ikke fejl: Den britiske politik om at udfordre den største atommagt på planeten i en sådan grad, at den udgør en eksistentiel trussel mod denne nation, fortsætter. Og det er,

som russiske ledere gentagne gange har gjort det klart, det punkt, hvor de kunne gøre brug af atomvåben.

Som Jack Matlock, en af de sidste amerikanske ambassadører i Sovjetunionen, udtrykte det: "At tro at verden ville drage fordel af at gøre Rusland, en atommagt svarende til USA, til en paria, tror jeg ikke virkelig repræsenterer vores interesser i fremtiden. Jeg frygter en verden af den slags."

Sverige og Finland kan snart blive NATO-medlemmer

Den 7. april 2022 (EIRNS) – NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg gentog i går, at hvis Sverige og Finland ansøger om medlemskab af NATO, vil de hurtigt blive budt velkommen. "Hvis de beslutter sig for at ansøge, forventer jeg, at samtlige allierede vil byde dem velkommen," sagde han ifølge Associated Press. "Vi ved, at de nemt kan tilslutte sig denne alliance, hvis de beslutter sig for at ansøge."

Stoltenberg gik så langt som til at antyde, at NATO's artikel 5-garanti i en eller anden form måske endda vil blive udvidet til de to lande, inden deres ansøgninger bliver gjort færdige. "Jeg er sikker på, at vi vil finde måder at imødekomme de bekymringer, de måtte have med hensyn til perioden mellem den potentielle ansøgning og den endelige godkendelse," sagde han, uden at spekulere i hvad disse måder kan være. Det skal bemærkes, at Finland deler en 1.000 km lang grænse med Rusland.

Det finske parlament skal senere på måneden drøfte en hvidbog

fra regeringen om sikkerhed, herunder en mulighed for NATO-tiltrædelse. "Om tre eller fire uger har vi et flertal, første gang nogensinde" for at tilslutte os, sagde den finske udenrigsminister Pekka Haavisto. Han sagde, at Finland ved, at "Rusland er parat til at løbe større risici, som vi kan se i Ukraine, større risici også for landets egen sikkerhed". Vi kan også se, at Rusland er i stand til at samle mere end 100.000 mand mod blot ét land, selv uden at røre ved dets reserver." Haavisto tilføjede, at "tærsklen er blevet sænket, i det mindste i debatten" om Ruslands mulige brug af taktiske atomvåben eller kemiske våben.

I Helsinki blev den finske regering enig om en betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne med 2,2 mia. euro i løbet af de kommende fem år, hvoraf størstedelen vil gå til oplagring af våben og ammunition samt mere omfattende indkaldelse af reserver. Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij skal efter planen tale i det finske parlament fredag den 8. april.